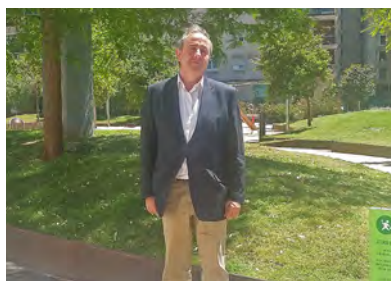

■ QUÈ VA SER DE...

José Luis Morlanes:
"Nadie puede estar en política toda la vida y ser eficiente"

[pág. 32-33]

MORLANES FUE PRESIDENTE COMARCAL Y SECRETARIO GENERAL DE UGT EN EL BAIX

■ III PREMIS EL LLOBREGAT

Jesús Vila, Núria Marqués, Frederic Cano, SOS Delta, Molins Acull i GATS, nous profetes del Llobregat

[pàgs. 34-37]

Centro odológico MARIANO

Callosidades, uñas encarnadas, plantillas, exploraciones infantiles y adultos, verrugas plantaras...
Cualquier afección en los pies.

C/ Victoria nº 115-117
08830 Sant Boi de Llob. (Bcn)
Telf: 93 640 75 22

e//lobregat

n.124

Juny 2017

publicació comarcal

www.ellobregat.com

Pobre recuperació: la brecha se ensancha

- Un informe de AIS Group confirma que la tasa de riesgo de pobreza del Baix Llobregat está por encima de la media catalana, especialmente, L'Hospitalet
- Càritas y Servicios Sociales alertan de que de los desahuciados en pisos de alquiler ya son más que los que no pueden pagar las hipotecas
- La tasa de pobreza es mayor que los niveles de paro. Tener trabajo ya no es garantía de poder cubrir las necesidades básicas de una familia

EL PARLAMENT DE CATALUNYA HA APROBADO, POR UNANIMIDAD, INTRODUCIR, A PARTIR DE SEPTIEMBRE, UNA RENTA GARANTIZADA MÍNIMA QUE SERÁ, PREVISIBLEMENTE, DE 664 EUROS EN 2020

[pág. 6-11 y Editorial]

A PARTIR DE 115.000€

INICI DE COMERCIALIZACIÓ

HABITATGES EN VENDA A MARTORELL

Montserrat 84 (Martorell)

TRUQUI I CONCERTI VISITA

670 087 134

www.pisos-martorell.com

40 FINQUES CARTELINA CINCO
Assessorament Integral Immobiliari des de 1977
Aniversari

BigMat

Garro

50 ANIVERSARI 2017

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ - ARA TAMBÉ AL VALLÈS ORIENTAL

Centre Sant Boi
Ctra. Santa Creu de Calafell, Km. 10,7
08830 Sant Boi de Llobregat
Tlf. 93 654 60 00

Centre Canovelles
Carrer Juan de la Cierva, 8, Naus A-B
Pol. Ind. Can Castells
08420 Canovelles
Tlf. 93 840 90 86

Esplugues suspèn cautelarment la traducció de les senyals de trànsit al castellà

Esplugues no afegirà, de moment, el castellà als seus senyals de trànsit tot i aprovar-se al mes de març

ERC, PDECat, ICV, CUP, CE i la regidora no adscrita aproven la nova moció a partir del canvi de vot del PSC d'Esplugues

Imanol Crespo

Feria temps que no saltava al panorama mediàtic un debat sobre la qüestió lingüística com el que, recentment, ho ha fet a Esplugues de Llobregat. En aquesta ocasió, com a mínim, el focus dels arguments s'ha centrat en la part jurídica i legal, el que dona més categoria a un problema que rau, en el fons, en la existència d'una esletxa legal que permet als ciutadans evitar el pagament d'una multa aduïnt que no entenen el

En el marc de l'aprovació de l'Estatut, **el Tribunal Constitucional** va resoldre que els catalans **no tenen el deure de conèixer el català**, amb l'excepció dels funcionaris

català.

Tot comença al mes de març quan Ciutadans presenta una moció, en Ple Municipal, amb la qual es demana que els senyals de trànsit que tinguin text apareguin “com a mínim en castellà, tal i com recull la nova ‘Ley de Tráfico, Circulación de Vehículos a Motor y Seguridad Vial (6/2015)’, que va entrar en vigor el passat 31 de gener de 2016.

El partit taronja aconseguí que s'aprovi la mesura amb el suport del Partit Popular, però, també, el del Partit Socialista, segons van dir, “per imperatiu legal” i, per tant, a contracor, seguint les indicacions jurídiques del secretari de l'Ajuntament. Esplugues no ha estat el primer consistori, ni, de fet, l'últim. Abans ho havia fet Lleida i després L'Hospitalet va seguir els passos de la ciutat baixllobregatina.

Doncs bé, només dos mesos després, el Ple Municipal d'Esplugues ha fet cua enrere i ha paratitzat aquesta mesura, a partir d'un nou informe que contradiu la primera versió i que, per tant, obliga a pagar les multes tot i que els textos dels senyals estiguessin en català. ERC, PDECat, ICV, CUP, CE i la regidora no adscrita, amb el canvi de vot del PSC, han acordat la suspensió cautelar d'aquesta mesura a l'espera d'acabar d'interpretar la norma i, per tant, garantir el pagament de les sancions. “Necessitem que la llei ens acompanyi, sobretot, perquè a Esplugues no hi ha un problema amb els senyals de trànsit.

La gent els interpreta i els entén perfectament”, ha dit l'alcaldeessa d'Esplugues, Pilar Díaz, durant el darrer Ple municipal.

“Si de cas, hi ha persones que aprofiten aquest contrasentit per tenir comportaments incívics i veure com saltar-se les multes de trànsit”.

L'informe parteix, segons exposen, de la Llei de Política Lingüística, de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, de la Llei de Carreteres i de les competències en vies públiques de la Generalitat. “Hem estat coneixedors d'informació que no teníem. Presentem, doncs, aquesta moció perquè es suspenguí l'acord i sol·licitem un informe jurídic que doni llum a aquest assumpte”, ha dit Oriol Torres, portaveu d'ERC d'Esplugues, grup promotor de la moció.

Per la seva part, Ciutadans ha criticat als socialistes el canvi de vot i que “es senti més còmode amb ERC i PDECat”, en paraules del portaveu taronja, Julio Roldán. “No sou de fiar. I no és la primera vegada que passa. Va quedar clar que no s'estava complint la ‘Ley de Tráfico’”, ha sentenciat recordant les multes que els ciutadans han evitat pagar per la via legal amb aquests arguments.

Sigui com sigui, el procés de traducció dels textos queda pendent de resoldre la interpretació de la llei.

Marc legal

Segons fonts jurídiques consultades, caldria tenir, efectivament, dues consideracions prèvies al debat. Per una part, efectivament, la ‘Ley de Tráfico’ recull la retolació de les senyals “com a mínim en castellà”, qüestió que, d'entrada, no s'estaria complint. Però cal fer menció d'un debat lingüístic –interessant–, que ja va resoldre, l'any 2010, el Tribunal

Constitucional com a resposta a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Ens referim a l'article 6.2 de la llei autonòmica, que recollia el dret i deure dels catalans de conèixer tant el castellà com el català. Aquest article va quedar, finalment, considerat “inconstitucional i nul”, donat que, segons el tribunal, els catalans només tenen “l'obligació constitucional de conèixer el castellà”, amb l'excepció dels funcionaris.

D'aquesta manera, jurídicament, a Catalunya, només és obligatori conèixer el castellà i no el català. Només els funcionaris tenen el dret i deure de saber els dos idiomes per poder atendre a un ciutadà en català, ja que aquest últim sí té el dret d'expressar-se amb la llengua oficial de Catalunya.

Tres escenaris

Sota aquest context legal, es plantegen tres escenaris per acabar amb el debat. Que es canviï la ‘Ley de Tráfico’, retirant aquesta obligatorietat, acceptant únicament els textos de les llengües cooficials als seus territoris; passar a considerar el català com un deure de tots els catalans i, per tant, que sigui obligatori el seu coneixement; o traduir els textos de les senyals al castellà. Si no es pren cap d'aquestes tres mesures, els ciutadans tindrien l'opció legal d'evitar el pagament d'una multa, segons les nostres fonts.

Davant la improbabilitat, com a mínim a curt i mig termini, de les dues opcions, efectivament, la més viable és la tercera, que ja es va aprovar al març i que, de fet, com dèiem, va recollir el secretari de l'Ajuntament d'Esplugues. ///

Si tu estómago habla, escúchalo.

**Start
moving.**

**Nuevo
SEAT Ibiza.**

Creado para seguir tus instintos. Llega a cualquier parte con el Connectivity Box con cargador inalámbrico, las luces Full LED y un acabado Xcellence para que además lo hagas con un toque de clase. Si lo dice tu estómago, ve a por ello.

SEAT

Consumo medio combinado de 4,7 a 4,9 l/100 km. Emisiones de CO₂ de 106 a 112 g/km. Imagen acabado Ibiza Xcellence con opcionales.

Riesgo de pobreza: por encima de la media

Pobre recuperación: la brecha se ensancha

Trabajar ya no es sinónimo de salir de la situación de riesgo de pobreza extrema

Càritas y Servicios Sociales alertan del aumento de desahucios en pisos de alquiler

Imanol Crespo

Cuando acabo la jornada y regreso en coche a casa veo, prácticamente cada día, al pasar por uno de los puentes viarios que separan el Baix Llobregat y L'Hospitalet, a un señor siempre colocado de igual manera, en cuclillas y, en ocasiones, apoyado solo en una rodilla. Solo mira o pierde la mirada bajo ese puente, su techo. De verlo tan habitualmente, debo reconocer que cuando no está lo echo

de menos y me pregunto dónde estará. Es un afecto curioso por su persona y por su historia, pese a desconocerla.

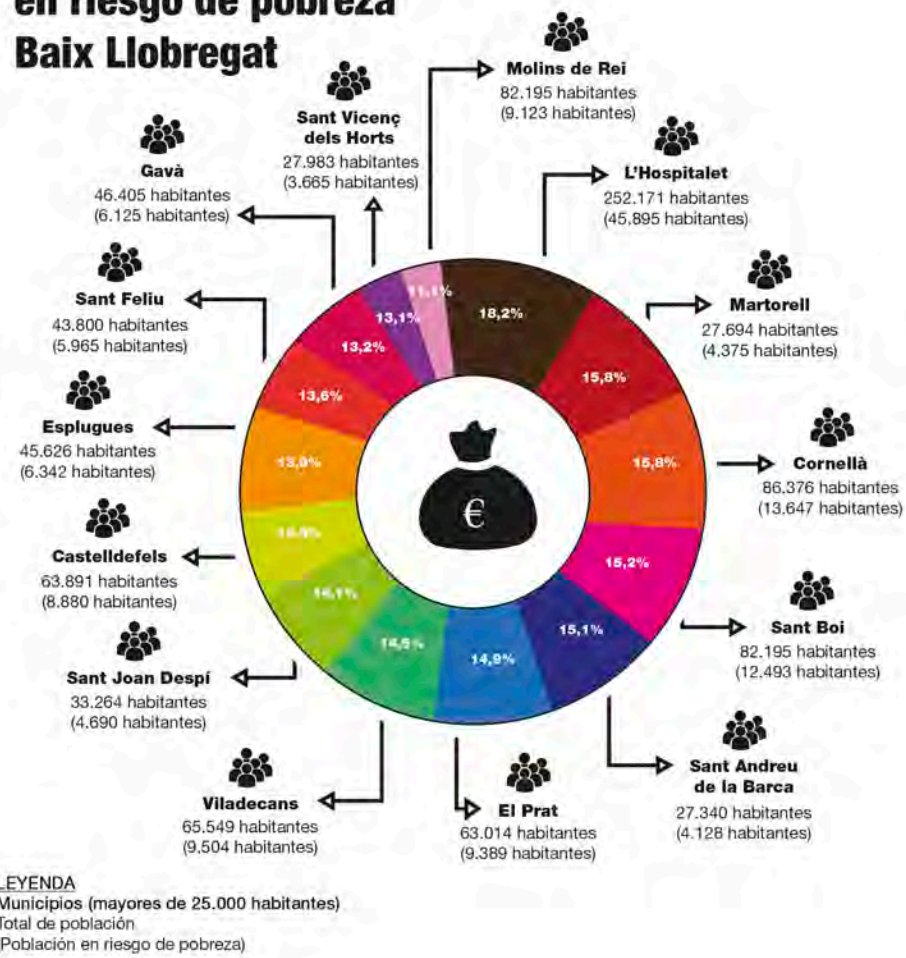
Él es una de las tantas personas que viven en el espacio público, sin casa digna, excluidos del sistema y de la sociedad, afectados por la brecha de la pobreza y la desigualdad, una brecha que no cierra. “Tenemos la percepción de que hay una recuperación, pero, también, de que la gente que viene a Càritas y que tenemos en nuestros proyectos no la ve mucho”, dice Roser

Vilaró, responsable del Área Social de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat. “La gente continúa teniendo los mismos problemas para cubrir sus necesidades básicas: vivienda, alimentación, los gastos básicos de los niños, los suministros...”.

Por encima de la media En este sentido, El Llobregat ha tenido acceso a la tasa actual de población en riesgo de pobreza de los municipios mayores de 25.000 habitantes del Baix Llobregat y de L'Hospitalet que calcula AIS Group en un proceso

Tasa de población en riesgo de pobreza Baix Llobregat

INFOGRAFÍA DE ELI LÁZARO | BCN CONTENT FACTORY

TASA DE POBLACIÓN EN RIESGO DE POBREZA DEL BAIX LLOBREGAT Y L'HOSPITALET EN 2015. FUENTE: HABITS MUNICIPIOS. AIS GROUP

CONTINÚA HASTA LA PÁGINA 9 >>

CORNELLÀ DE LLOBREGAT DEL 15 AL 18 DE JUNY

 Ajuntament de Cornellà de Llobregat

www.cornella.cat

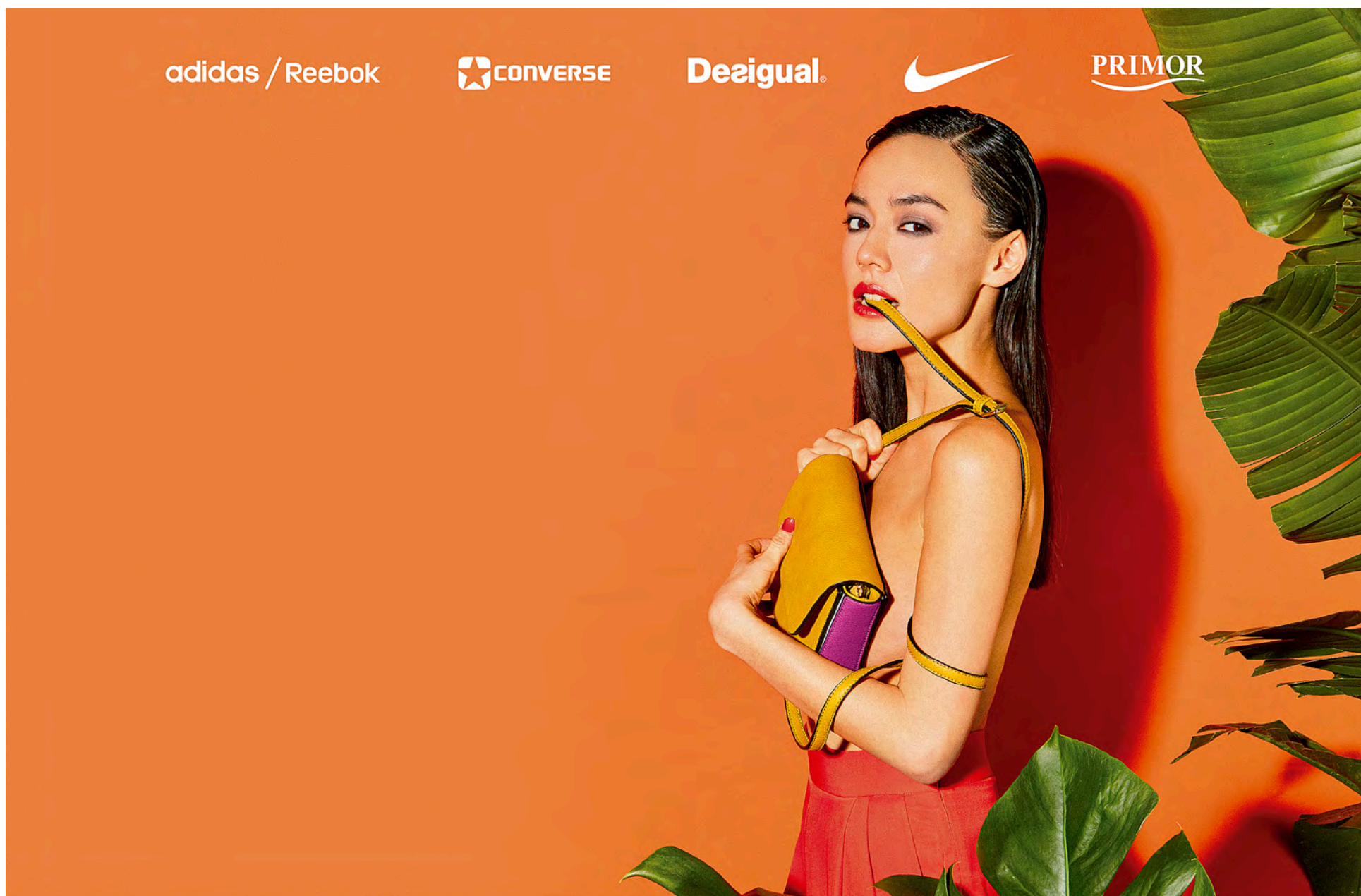
adidas / Reebok

CONVERSE

Dezigual®

PRIMOR

Hunters, welcome

DESCUENTOS DEL 30% AL 70%
EN LA COLECCIÓN PRIMAVERA-VERANO

Viladecans C-32 Salida 50 - Cercanías Renfe R2 y R2 Sur desde Sants Estació - Autobuses desde Pz. España, Pz. Reina M. Cristina, Castelldefels, Sant Boi, Aeropuerto - Autobús lanzadera desde Pz. Cataluña y Pz. España.

viladecans.thestyleoutlets.es

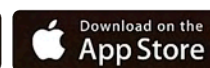

viladecans
thestyleoutlets

Ahora puedes comprar on-line
en thestyleoutlets.es

Descárgate nuestra app Simply Style en

de 'Big Data' que rompe con los moldes geográficos tradicionales y que, por tanto, permite llevar el cálculo al mundo local. Así, pues, vemos como, efectivamente, la tasa baja ligeramente en el último año, siendo éste, prácticamente, el único dato positivo. Porque casi todos los municipios del Baix están por encima, según los datos de AIS Group, de la media catalana (13,9%) y de Barcelona (13%).

L'Hospitalet es, por eso, la ciudad con mayor porcentaje de habitantes en riesgo de pobreza (18,2%), muy cerca de la media española (22,1%). Esto quiere decir que el 18,2% de las unidades familiares de L'Hospitalet no ingresa ni el 60% del salario medio de ingresos de la población. Según explica Agustí Amorós,

Municipio	Tasa de población en riesgo de pobreza		
	2013	2014	2015
Castelldefels	16,30%	16,85%	13,90%
Cornellà	16,25%	18,56%	15,78%
El Prat	17,27%	17,67%	14,88%
Esplugues	14,88%	17,39%	13,89%
Gavà	14,34%	16,80%	13,16%
L'Hospitalet	19,31%	21,20%	18,16%
Molins de Rei	12,34%	13,99%	11,11%
Sant Boi	15,35%	18,72%	15,07%
Sant Feliu	14,56%	16,81%	13,63%
Sant Just Desvern	11,48%	13,15%	11,26%
Sant Vicenç dels Horts	14,35%	17,96%	13,06%
Viladecans	14,66%	17,01%	14,48%

■ EVOLUCIÓN DE LOS TRES ÚLTIMOS AÑOS DE LA TASA DE POBLACIÓN EN RIESGO DE POBREZA EN EL BAIX. POR HABITS MUNICIPIOS. AIS GROUP

director de Desarrollo de Negocios de AIS Group, este dato sale a partir de datos oficiales del Instituto Nacional de Estadística y "ponderando la tasa de

pobreza al nivel de ingresos, estudios, paro y otros variables para cada una de estas unidades administrativas".

Ya en el Baix, Mar-

torrell (15,8%), Cornellà (15,8%), Sant Boi (15,1%) y Sant Andreu de la Barca (15%) serían las cuatro ciudades con mayores tasas. Pese a estar por la

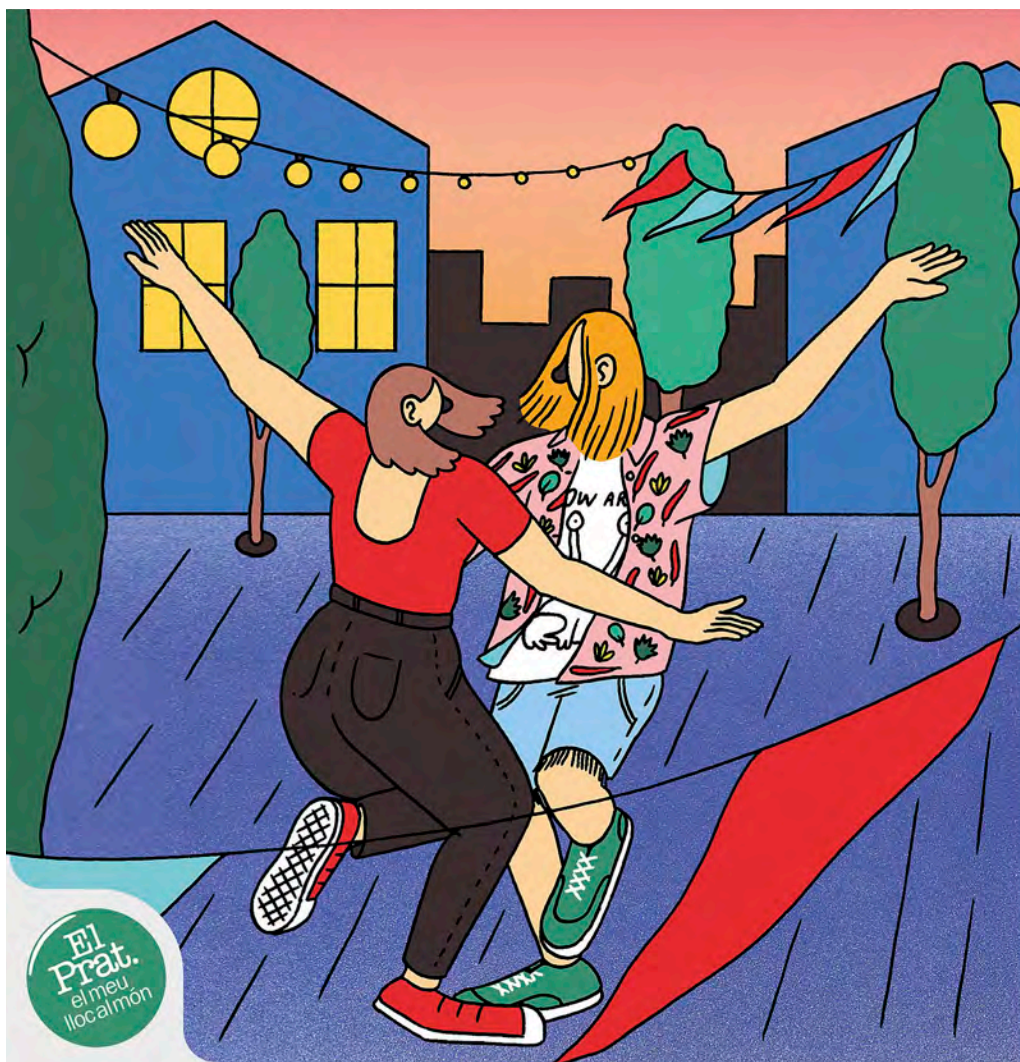
media catalana y con una afectación mayor a la de Barcelona, los números van a la baja, aunque Amorós, también matiza este dato: "Es una bajada estadística, porque el riesgo de pobreza se calcula pensando en el 60% del salario medio. Así que, si bajan los sueldos, baja también el umbral de la pobreza. Puede ser que estén fuera de la estadística, pero que, en cambio, no hayan mejorado sus ingresos. Una cosa es que baje la estadística y otra es que la gente no sea cada vez más pobre".

Trabajadores pobres

Efectivamente, la realidad es otra. De hecho, que las tasas de población en riesgo de pobreza sean, en general, mayores que las actuales tasas de paro es, seguramente, el dato más

preocupante y diferencial respecto a antes de la crisis. Ha nacido la figura del trabajador pobre: "La gente tiene trabajo, pero son contratos de un día, contratos mayoritariamente a tiempo parcial", dice Vilaró. "Tienen trabajo, pero no llegan. Esto antes no existía. El hecho de tener trabajo era sinónimo de resolver la situación", matiza Francesc Arnaez, responsable del Área de Comunicación y Sensibilización de Càritas.

Càritas ha atendido, según la nueva memoria anual de 2016 a la que hemos tenido acceso en exclusiva y que ya les podemos avanzar, a 6.434 personas. Ayudas de las que se ven beneficiadas 18.617 personas, prácticamente, el triple. Y es que el 59% se trata de parejas con hijos. "Uno de los ri-

viu l'estiu

#viulestiuatprat

elprat.cat/viulestiu

Ajuntament del
Prat de Llobregat

esgos que hay es el de la transmisión generacional de la pobreza”, dice Arnaez. “La situación actual de las familias afectará seguro a los niños, por eso hemos crecido tanto en infancia”, apunta enumerando algunos de los servicios de Càritas en favor de garantizar las mismas oportunidades entre los más pequeños. De hecho, según la Fundación Balia, la mitad de los menores sin recursos abandona los estudios escolares antes de tiempo. A la pobreza le “encanta” el fracaso escolar, dicen, especialmente en España, que cuenta con una de las tasas de fracaso (23%) y abandono escolar (20%) más altas de Europa, siendo el tercer país en cuanto a pobreza infantil (40%).

Por su parte, el perfil adulto es ya casi inclu-

sificable, tanto como los distintos departamentos en los que ha crecido la entidad, adaptándose a los nuevos tiempos. En cualquier caso, adultos de entre 25 y 45 años, con hijos, y de nacionalidad española o comunitaria son la mayoría: “Esto se notó mucho al inicio de la crisis: hace diez años teníamos mucha gente que era inmigrante y con la crisis dimos el cambio. Ahora ya llevamos años que más de la mitad de la gente atendida es de aquí”, explica Vilaró. “Continúa habiendo mucha gente a la que le cuesta encontrar trabajo por falta de estudios o porque no han hecho el suficiente reciclaje. Luego, también, personas que vienen de otros países y que por el tema del idioma o el permiso de residencia no pueden acceder a los procesos

de manera normal, ni siquiera a las prestaciones”.

Renta garantizada

La vivienda, la alimentación o los suministros son, pese a ser considerados un derecho humano, el primer gran escollo para las personas que se encuentran en una situación precaria: “Los suministros han subido mucho, el que tenga una prestación baja se le lleva la mitad de los ingresos. Tenemos pisos de alquiler sociales, que pagan entre 190 y 250 euros, y en ocasiones los gastos en servicios son más elevados que el alquiler. Es horrible”, dice Vilaró. “Las necesidades básicas se están convirtiendo en productos de negocio, cuando según los Derechos Humanos tendrían que estar garantizadas”, matiza Arnaez. En este sentido,

FRANCESC ARNAEZ Y ROSER VILARÓ, DE CÀRITAS | IMANOL CRESPO

la renta garantizada podría ser el gran cambio para 62.000 familias catalanas.

Ya con el preacuerdo entre la entidad promotora y el Govern de la Generalitat, se creará una prestación de 664 euros mensuales (en 2020) para el primer miembro, 955 euros para dos miembros y 100 euros más por hijo hasta un máximo de tres. Esta prestación se empezará a implantar en septiembre con el 85% de estas cifras.

Ahora bien, podrán recibir esta ayuda las personas mayores de 23 años, con dos años mínimo de residencia en Catalunya, que no cuenten con otra propiedad privada al domicilio, así como personas con contratos temporales con ingresos inferiores a

CONTINÚA HASTA LA PÁGINA 9 >>

FESTES DE BARRI

SANT BOI DE LLOBREGAT 2017

¿Su banco ha vendido su deuda a un tercero por un precio inferior pero a Ud. le reclaman la totalidad?

¿Sabe Ud. que puede exigir sus derechos?

Asesórese en Pérez Llorca Abogados,
aquí encontrará un trato serio, cercano y en las mejores condiciones económicas.

Reclamamos

- Swaps suscritos a partir del 2005
- Derecho de retracto a la compra de su crédito por el mismo precio
- Cláusulas suelo, abusivas y abuso de derecho
- Gastos de constitución de su crédito o hipoteca
- Hipotecas multidivisa

**Defienda
su empresa y su
patrimonio
¡No se deje avasallar!**

CONSÚLTENOS

Si nos permite revisar su caso le haremos un estudio previo gratuito, **llámenos y solicite cita**

Pérez Llorca
advocats

Despacho fundado en 1987

Telf. 902 800 248 / 670 794 640 / 670 794 637 - perezllorca@consultajuridica.net

Calle Raurich, 62 - 08830 Sant Boi de Llobregat (Barcelona)

los 664 euros. En contra- prestación, estas personas no podrán rechazar ninguna oferta laboral o perderán la renta.

Ligada esta medida, tradicionalmente, a la izquierda, sectores de todo el abanico ideológico parecen haber aceptado la necesidad de esta medida. Y es que mucho tiene que ver el momento de transición en el que nos encontramos, con el avance tecnológico, hacia un mercado laboral con mayor presencia de la robotización. El estudio 'The Future of Employment: How susceptible are jobs to computerisation?' de Frey y Osborne, en 2013, calculó que el 47% de los puestos de trabajo de Estados Unidos estaban en peligro. ¡Casi la mitad! Que todas estas personas acaben desempleadas y sin opciones de volver al mercado labo-

ral sería, desde luego, un colapso. De esta manera, la renta garantizada evita caer en un pozo de difícil salida a todas aquellas personas que quieran seguir formándose y, obviamente, trabajando.

Sin techo

La aprobación de la renta es, desde luego, un paso de gigante para evitar que, por la falta de ingresos, se acabe viviendo de manera indigna o, directamente, 'sin techo'. Según los datos ofrecidos por Càritas, durante el año 2016, han pasado por el Centro de Acogida Abraham de Vilafranca de Penedès 376 personas, unas 80 más que el año pasado: "No necesitas estar derivado de Servicios Sociales. Pueden estar hasta seis días en los que les ofrecemos alojamiento, cena, almuerzo, se pueden cambiar

LA LUCHA CONTRA LA POBREZA ENERGÉTICA HA PUESTO DE MANIFIESTO QUE LOS SUMINISTROS TIENEN QUE PASAR A SER UN DERECHO GARANTIZADO Y NO UN PRODUCTO MERCANTIL PARA HACER NEGOCIO | ARCHIVO

de ropa, asear... Y así se inicia una relación con los que quieren recuperar su autonomía, a los que se les permite estancias más largas y tramitar el acceso a pisos".

Éste es el único Centro

de Acogida que hay entre Barcelona y Tarragona, con lo que no hay ninguno en el Baix Llobregat, pese a su densidad de población. Càritas cuenta, por su parte, con otros pisos tanto en El Prat, Molins

de Rei o Sant Climent, por donde han pasado un total de 33 personas. Son los llamados pisos compartidos en los que estas personas no pagan ni alquiler ni suministros y esto les da la opción de recuperar su

autonomía bajo un techo digno. En paralelo, para otros casos, hay un total de 42 pisos sociales que benefician a un total de 126 personas, que pagan un alquiler muy reducido: "Son una gran necesidad. Las administraciones se están moviendo, pero, de momento, hacen falta más. Tienen que regular estos precios que se disparan".

En Càritas ya era habitual así, pero, según hemos podido saber, en los Departamentos locales de Servicios Sociales, ya son, en general, más las personas desahuciadas de pisos de alquiler que de pisos de compra, afectados por hipoteca.

Una nueva burbuja inmobiliaria que ha llegado a Barcelona con subidas de hasta el 30% del precio y que tendrá una afectación en todo su ámbito metropolitano. //

SUPERMERCATS

veritas

MENJAR DE VERITAT

MÉS DE 4.500 PRODUCTES AMB CERTIFICACIÓ ECOLÒGICA

VINE A
VEURE'NS A
**PLAÇA
CATALUNYA, 5**
Sant Boi de Llobregat

T'HI ESPEREM!

15 ANYS
PORTANT SALUT
A CASA TEVA

www.veritas.es

De dilluns a dissabte:
de 9.15 a 21.15 h

STAFF

Publicació comarcal · Juny 2017 · Núm. 124 ·

Edita: Agencia Publicitaria Llobregat SL ·

Diari digital: www.elllobregat.com

President Consell Editorial: Xavier Pérez Llorca

Editor Executiu: Joan Carles Valero

Director: Imanol Crespo

Relacions Institucionals:

Informàtica i Xarxes: Andrés Durán

Assessoria editorial: BCN Content Factory

Disseny gràfic: BCN Content Factory

Fotografia: Alex Gallardo y BCN Content Factory

Il·lustració: Kap

Col·laboradors: Marta Fernández, Pere Juventí, Alba Soler, Eli Lázaro, Jesús Vila, Pere Ríos, Antoni Fornés, Joan Tardà, Vidal Aragonés, Josep-Ramon Mut, Alba Bou, José Ángel Carcelén, Miguel García, Joan Ramon Casals, Manuel Reyes, Begoña González, Edu Rodríguez, Marta Lozano, Ana Alegre, Marina Yeves, Vanesa Mailló, Jara Atienza, Ainhoa Marcos, Carla Bermejo, Beatriz Fontseré, Eva Jiménez, Pau Marcos, Alexis Méndez, David Aliaga Muñoz, Raúl Montilla, Hector Marín, Maria Moreno, Mn.Pere Rovira, Mn. Xavier Sobrevía, Olga Puertas, Lluís Maria Estruch, Jordi Bonavila, Fernando Martín i la sorprenent paparazzi 'Señorita Pepis'.

Publicitat: 671 54 09 21

gerencia@elllobregat.com

Redacció: C. Raurich, 62 (08830)

Sant Boi de Llobregat **Tel:** 671 54 09 21

Fax: 93.630.83.13

Distribueix: El Llobregat

DL: B.13877-2006

Imprimeix: GestXXI

El Llobregat no comparteix necessàriament les opinions signades i inserides en les seves pàgines. La direcció no es fa responsable de la qualitat, procedència o origen dels anuncis dels mateixos.

Esta publicación está asociada a la AEEPP, que a su vez es miembro de FIPP, FAEP, CEOE y CEPYME.

CEOE Confederación Española de Organizaciones Empresariales

Igualdad de oportunidades desde la cuna

Todos los datos macroeconómicos demuestran la recuperación lenta, pero progresiva de la economía. Sea cual sea el ámbito geográfico que se analice, los datos pasan del rojo al verde del crecimiento y, por tanto, son positivos. Otra cosa es cuando bajamos a la realidad de la sociedad. Esta recuperación no está llegando a todos los segmentos, por lo que la brecha de la desigualdad se amplía con las consecuencias que ello conlleva. Prueba de ello es que han surgido nuevos conceptos como la pobreza energética o la figura del trabajador pobre. Encontrar trabajo ya no es una garantía de salir del umbral de la pobreza y la exclusión social, como antes.

Tras casi diez años desde la quiebra de Lehman Brothers, en septiembre de 2008, primera pieza en el dominó de inicio de la crisis, podemos afirmar que la recuperación no es, hoy por hoy, ninguna garantía de evitar el colapso de nuestras sociedades. Las cifras de paro no esconden la excesiva temporalidad de los trabajadores que, como decimos, en muchos casos tampoco llegan a final de mes; las empresas siguen mirando el futuro con cierto escepticismo y los costes de contratación, seguramente, sean demasiado altos; y, por su parte, la Administración, en mayúscula, sigue siendo un enorme Diplodocus. Excesivamente grande, pesada, garantista y, inevitablemente, lenta y burocratizada.

Esto tiene una consecuencia directa que hemos visto estos años: personas con Dependencia a las que les llegaba la carta de la Administración para revisar su posible prestación cuando ya habían muerto o empresas que cerraban a la espera, por ejemplo, del pago de clientes. Y esto no son números; son miles y miles de historias truncadas.

Ahora lo seguimos viendo cuando nos acercamos a los departamentos de Servicios Sociales o a entidades del sector como Càritas. Si antes la burbuja inmobiliaria explotó con las hipotecas, ahora no paran de llegar familias que no pueden pagar el alquiler, los suministros o que sufren pobreza alimentaria. Lo que se supone que debe ser un derecho inherente a la dignidad de las personas, sigue siendo un producto mercantilizado que hunde a los que no pueden pagar en un pozo de casi imposible salida.

Esto puede cambiar con la renta garantizada. Celebramos la unanimidad con la que el Parlament de Catalunya ha aprobado esta nueva prestación y que se abra un debate tan complejo como éste. Estamos en un momento de transición en el que la tecnología avanza a pasos agigantados y que conllevará la inevitable robotización de los procesos de producción. En Estados Unidos, calculan que esto podría derivar en la pérdida del 47% de los puestos de trabajo, casi la mitad. No se trata de volver a ser ludistas e iniciar una lucha contra las máquinas, se trata de anticiparnos y estar preparados.

El problema no es solo de los adultos que no logran incorporarse al mercado laboral, por las razones que sean; sino que existe el riesgo de transmisión generacional de la pobreza, más en España, que cuenta con unas tasas de pobreza infantil y de fracaso escolar de las más altas de Europa.

La desigualdad en los primeros estadios de la vida de un niño o niña es fatal para su propio futuro y, en suma, para el de todos. Una sociedad justa es, precisamente, la que garantiza la igualdad de oportunidades ya desde la cuna. **///**

L'ACUDIT D'EN KAP

NOTA: La pròxima edició de El Llobregat serà, com sempre, el primer divendres de mes; en aquest cas, el 7 de juliol de 2017.

Pere Rovira

MOSSÈN PARRÒQUIA ANTONI MARIA CLARET DE SANT BOI

“La verdad os hará libres”

Que las palabras están perdiendo su consenso en cuanto a su significación es un hecho constatable con un mínimo de actitud crítica. Sólo hace falta leer o escuchar todos los medios de comunicación a nuestro alcance para percibir que el relativismo imperante también afecta al lenguaje o la comunicación interpersonal.

De esta forma es difícil entablar cualquier diálogo entre posicionamientos dispares; parece que utilizamos idiomas y conceptos irreconciliables. Estos días, especialmente, nos encontramos con diferentes palabras que según la ideología que subyace significa una cosa u otra: la democracia, la legalidad, la justicia...

Una sociedad incapaz de dialogar con ánimo constructivo está abocada al fracaso y a la crispación permanente. Hay políticos que se sienten cómodos en este contexto estéril e ineficaz, populista e irresponsable, destructi-

vo e irreconciliable, etc. Algunos intelectuales describen esta época como la era de la “post-verdad”; no existe “la verdad” como tal, todo está en función de unos intereses subjetivos e interesados.

De esta forma, se adultera así la percepción de la realidad y todo aquel que no exprese lo políticamente correcto, es un enemigo que hay que combatir o desprestigiar.

No es algo nuevo en la historia, siempre ha habido la pretensión de imponer una “verdad” a gusto del consumidor, una “verdad” que ciertos poderes (lobbies) intentan manipular buscando un beneficio particular, en detrimento del “Bien Común”.

Respondió Jesús: «... Yo para esto he nacido y para esto he venido al mundo: para dar testimonio de la verdad. Todo el que es de la verdad, escucha mi voz.» Juan, 18, 37. III

Alba Bou

TINENTA D'ALCALDE TITULAR DE L'ÀREA D'URBANISME I MEDI AMBIENT DE L'AJUNTAMENT DEL PRAT (ICV)

Si es vol, es pot

El passat mes, vaig dedicar la meua col·laboració mensual a la importància dels recursos educatius i de tothom qui forma part de l'entorn de l'escola. La providència i la bona feina han fet que un parell de setmanes després d'aquell article, una de les escoles de la nostra ciutat fos guardonada amb un distintiu prou important: un dels premis Baldiri i Reixac, per al foment de l'estímul de nous projectes.

En primer lloc, doncs, voldria reiterar la nostra enhorabona a l'Escola Pepa Colomer, que contribueix a la creació d'una escola pública catalana, de qualitat, i que aposta per mètodes innovadors per assolir els reptes de la realitat a les aules. És ben cert, però, que no és una feina que puguin fer uns mestres en solitari, sinó que és imprescindible la implicació activa i ferma de la resta de la comunitat educativa i del conjunt de la ciutat.

El cas d'aquesta escola és un clar exemple del que cal per revertir una situació altament complexa. I cal reivindicar la responsabilitat i

professionalitat de tothom que hi va tenir quelcom a dir. Tanta, que gairebé hi va haver un jurament: treballar per garantir la cohesió social des de la diversitat, i garantir que l'alumnat assoliria l'èxit escolar aprenent a pensar, a reflexionar i a expressar-se.

L'aliança teixida entre l'administració de la Generalitat, l'Ajuntament, la direcció i el claustre, i l'AMPA i les famílies, ens ha donat la raó. Fa 3 anys, hi va haver un tancament administratiu provocat pels baixos resultats acadèmics de l'alumnat. Avui, tres anys després, les famílies fan cua per portar-hi els seus fills, i el projecte innovador i arriscat va donant fruits. Si es vol, es pot. Ho saben les famílies que participen de les activitats per renovar el centre, ho saben els i les mestres que ara trien una escola que abans defugien, i ho sap la ciutat que ha après com les decisions valentes impulsen projectes educatius rigorosos i il·lusionadors. A l'escola no hi pot haver mitges tintes, i és imprescindible un pacte entre tots per no fracassar en la formació dels que demà mouran el món. III

ÀLTIMA
Serveis Funeraris Integrals

La xarxa més propera, a l'abast de tots els pressupostos

- Des de fa més de 300 anys al seu costat
- Preus a l'abast de tots els pressupostos: demani'ns tot el que necessiti
- Servei integral
- Treballem amb totes les companyes d'assegurances
- 365 dies, 24 hores al seu servei

TANATORI L'HOSPITALET RONDA

Av. Ramon Frontera, 11 (abans Álvarez de Castro)
(sortida 14 de la Ronda de Dalt)
08906 L'Hospitalet de Llobregat
T. 93 263 52 34

902 230 238 (24 h.)

www.altima-sfi.com

Feinart: d'enviar CV a l'art de buscar feina

El projecte santboià crea un espai comunitari per impulsar noves oportunitats i sinèrgies entre persones a l'atur i nous emprenedors

Feinart destaca per la seva aposta per la creativitat i les emocions per guanyar autoestima en el procés de recerca de feina

I. C.

El món laboral ha patit una revolució en els darrers anys absolutament notable. La dinàmica tradicional que han viscut les generacions que ara es jubilen –començar com a aprenent en una feina i estar treballant en la mateixa empresa durant la resta de la vida laboral- s'ha acabat. La complexitat de les nostres

societats, l'evolució de la tecnologia i, òbviament, l'empremta de la crisi econòmica de 2008 ha fet que sigui més habitual canviar de feina.

De la mateixa manera, les rutines per trobar aquest nou lloc de treball també han canviat i, de fet, el cèlebre currículum té més que mai data de caducitat. Serà, doncs, fonamental estar preparat i actualitzat a les noves necessitats per aconseguir el difícil objectiu d'aconseguir feina, un procés que més enllà d'enviar un document amb la

nostra trajectòria i fotografia s'ha convertit en tot un art.

Aquest binomi de feina i art dona nom al nou projecte santboià 'Feinart', que neix a la quarta Llançadora d'Emprenedoria de CoBoi, amb l'objectiu de crear un espai comunitari per posar en comú necessitats i oportunitats tant de persones a l'atur com nous emprenedors: "Hem vist a la llançadora que tant els emprenedors com les persones que busquen feina tenen moltes coses en comú", diu Juanjo Martos, cofundador del projecte. Coses com les emocions: "En el procés de recerca de feina es pot crear una certa solitud. En comunitat, en canvi, ensenyem que es poden recolzar per aconseguir assolir els seus objectius".

És, de fet, un dels pilars del projecte: reforçar l'autoestima, oferint medis i eines per a la recerca de feina i per la creació d'un projecte professional. L'altre és la creativitat: "Hi ha un mercat molt dur amb determinats segments de la població i ens hem de replantejar moltes coses; veure què podem fer ara amb el que tenim. I a través de la creativitat poden sortir noves propostes alternatives", explica Rut Espinosa, psicòloga i 'coach'.

I, en aquest sentit, cal que sortim de la tradicional dinàmica solitària per trobar feina: "Hem de canviar el concepte de que la gent a l'atur està aturada; al contrari, són la gent que més treballa buscant feina. Però es tracta de treure'ls del seu àmbit de seguretat, que acostuma a ser casa seva, per portar-los a un lloc perquè facin la feina allà i amb recolzament", explica la dissenyadora gràfica i il·lustradora Helena Roche.

Per a totes les edats

El projecte va començar a caminar ara farà un any, al juliol de 2016, i ja compta amb un primer espai per començar a fer créixer aquesta comunitat: es tracta de l'Espai Cultural Les Muses de Casablanca. De fet, l'entitat, que ha nascut com a associació, té previst passar a ser una cooperativa. Caldrà, això sí, concretar una línia d'ingressos per fer sostenible el projecte: "És el Sant Grial", diu Roche. "Els nostres clients són persones que no estan en situació de pagar res. Si poses un preu ja no és obert a tothom i no seria ni lícit. Així, el nostre actiu és passiu. Per la seva banda, les administracions volen que siguem autosuficients i que ens puguem autogestionar; per tant, no hi ha entrades. Hem de treballar en comú podem crear ingressos". La proposta -que neix de manera transversal per totes les franges d'edats, punt que, de fet, incentiven per posar en comú la frescor del jovent amb l'experiència dels treballadors més sèniors- ofereix, doncs, des de xerrades; activitats culturals; sessions d'assessorament, entre altres, per saber trobar els punts forts i vendre'ns en una entrevista o conèixer les xarxes socials com a eina per trobar noves oportunitats; i, en definitiva, l'oportunitat de fer comunitat i portar el 'networking' al món de la recerca de feina. //

Una eina imprescindible pels qui es belluguen pel Baix Llobregat i L'Hospitalet

Una obra pionera de Periodisme de Dades i Servei !

COMPRI EL LLIBRE "QUI ÉS QUI" AL C/ RAURICH 62 (SANT BOI) O EN AQUESTES LLIBRERIES:

L'Hospitalet

Abacus L'Hospitalet
Rambla Sant Just Oliveras, 5

Llibreria Perutxo
Rambola Just Oliveras, 66

Papereria Leeloo
Rambola de la Marina, 325

Papereria De Tot
C/ Del Pedrorca, 112

Papereria Jordi Llibreria
C/ Del Doctor Martí / Julià, 110

Llibreria-Papereria Masnou
Av. Masnou, 21

Cornellà

Abacus Cornellà
Avda. St. Idelfons s/n

Llibreria Maria Asunción
C/ Avellaner, 7

Sant Boi

Llibreria Les Hores
C/ de Torre Figueras, 8

Llibreria José Tirado Colet
C/ Francesc Macià, 94

Llibreria Barbus
C/ Ramon Llull, 16

Castelldefels

El cuaderno de Eva
Rambola de Blas Infante, 17

Gavà

Llibreria Pelegrin
C/ Sant Pere, 87

El Prat

Llibreria L'Atenea
C/ de Rosa Ribas Parollada, 12

El Ninot Llibreria Papereria
Ctra. Marina, 25

Papereria Rosabel
C/ Estany Sant Maurici, 15

Olesa de Montserrat

Llibreria Núria
C/ Salvador Cases, 4

Llibreria Literar
C/ Lluís Puig Janer, 33

Sant Andreu de la Barca

Papereria Vall Palau
Parc Vall Palau bloc 9 local 1

Papereria Catalunya
C/ De Catalunya, 16

Carlin
C/ Priorat, 14

Molins de Rei

Llibreria Arola
Passoig Pl Maragall, 18

Papereria Barba
C/ Ratael Casanovas, 45

Espulgues

Papereria Escriptori
Av. Isidre Martí, 40

Llibreria Espulgues
Plaça Santa Magdalena, 23

Sant Joan Despí

Alfa Omega
Plaça de Maria Aurèlia Capmany s/n

Llibreria Papyrus
C/ Josep Tarradellas, 4

Cervelló

Punt Llibre
Pl. Onze de Setembre, 3

Torrelles

El Quilec de Torrelles
C/ Major, 52

La Palma de Cervelló

Llibreria La Xaropa
C/ Santa Maria, 5

Esparraguera

L'Espinguet
C/ de Montserrat, 61

Pallejà

Bruch 1972
Psg. Comia Vilardaga, 132

Begues

Pump Paper Begues
C/ Major, 16

Patxarino
C/ Major, 12

Sant Climent

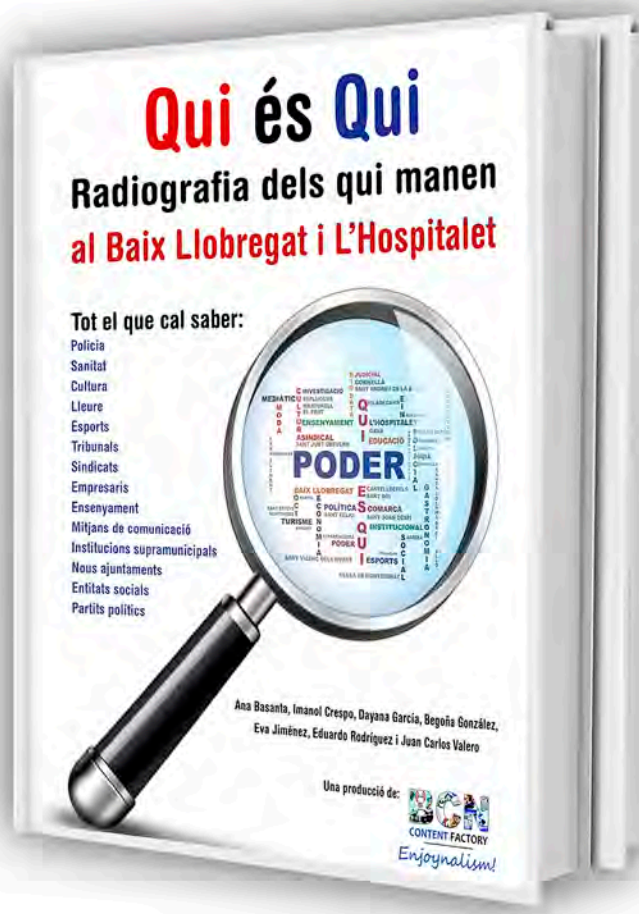
Diàris Sant Climent
Pl. Lluís Companys, 5

Sant Feliu

Llibreria L'Auca
C/ de l'Església, 8

Sant Vicenç dels Horts

Llibreria Sol
C/ De Barcelona, 179

Els operadors ferroviaris perceben un repunt dels atacs violents per grafitejar els trens

Front comú contra el vandalisme a la xarxa ferroviària

L'Observatori del Civisme del Transport Ferroviari calcula que l'impacte econòmic d'aquests actes ha estat de més de 62 milions d'euros entre 2015 i 2016

FGC i la resta d'operadors de l'Estat treballen en una metodologia comuna que mostra tots els costos derivats, un model que converteix l'acte en delictu

Els operadors ferroviaris demanen reduir el temps entre els atacs i les penes i endurir les sancions jurídiques, de vegades, massa condescendents

Redacció

Un comboi d'un operador ferroviari espanyol impacta amb uns elements contundents col·locats en plena via i provoca la seva aturada immediata. Tot seguit, amb el tren immobilitzat, apareixen, de sobte, un grup de joves per grafitejar-lo. És un dels casos d'atac vandàlic a la xarxa ferroviària del nostre territori i que mostra un problema generalitzat a tot l'Estat espanyol, on els operadors han notat un repunt important d'aquests actes incívics.

“Analitzen, primer, el nostre comportament dia a dia, fins i tot els nostres moviments anormals; per tant, ens segueixen; segon, planifiquen l'atac; tercer, l'executen i, quart, exploten l'èxit”, explica el director d'FGC Operadora, Oriol Juncadella, que compara aquestes tàctiques amb les de grups paramilitars. Cada vegada amb més aversió al risc i amb l'únic objectiu “d'alimentar l'ego individual i grupal, s'estan passant moltes línies vermelles que el que provoquen és una distorsió en la producció del servei públic. Per protegir-se ha de tenir uns sobrecostos que són innecessaris”.

En concret, l'Observatori del Civisme del Transport Ferroviari -entitat on estan representats tots els operadors ferroviaris de l'Estat espanyol i que sumen 5 milions de viatges al dia- calcula que el cost derivat d'aquests atacs és d'uns 62 milions d'euros. Per aquest motiu, tots els operadors han decidit dir prou davant d'aquesta escalada de violència i fer front comú. Així, el conjunt d'empreses ferroviàries han demanat una major protecció legislativa, executiva i, sobretot, judicial per evitar aquest vandalisme en el futur. “L'administració de Justícia ha de tenir clar que aquests atacs van més enllà del sol fet d'aturar un tren o trencar una càmera.

UNA DE LES IMATGES DE LA CAMPANYA ACTIVA'T D'FGC, CAMPANYA PRESENTADA PER PROMOURE EL CIVISME A LA XARXA FERROVIÀRIA

Hi ha una sèrie de danys socioeconòmics que s'han de posar sobre la taula”, diu Juncadella.

Endurir les sancions

En aquest sentit, els operadors ferroviaris han establert una metodologia que calcula el cost total que representa la retirada d'un grafiti: “No és només netejar. És anar el més rà-

pid possible per portar el tren a un taller; aleshores, primer, aquest tren s'ha de substituir per un altre. Després, hi ha un cost de mà d'obra, però no només, sinó també el desplaçament a aquest taller. I, tercer, hi ha una part corresponent a la degradació del material del tren, de la pintura i, fins i tot, de la xapa”. Els operadors, doncs, davant un atac fan de pèrits i porten els costos als jutjats, uns costos que, pel seu valor, fa passar l'atac de falta a delictu.

De fet, els operadors ferroviaris no passen ja ni una davant la importància del debat: en els anys 2015 i 2016 s'han realitzat 1.321 judicis per vandalisme, s'han obert gairebé dos expedients diaris per faltes administratives i, per agressions, s'han dut a terme fins a 1.068 judicis i obert 1,5 expedients per dia. Ara bé, un dels problemes actuals és l'excessiva dilatació temporal entre els fets i la resolució dels casos: “Ha d'haver una correlació directe entre els fets i la conseqüència. Passa molt temps i, de vegades, les sentències són massa condescendents”.

Aquestes dades proven la magnitud d'una problemàtica que, també, segons exposen des d'FGC, s'ha d'afrontar de manera transversal a partir de l'àmbit policial, educatiu o a través dels mitjans de comunicació. ///

Cinc anys de l'Observatori

L'Observatori del Civisme del Transport Ferroviari es va constituir l'any 2012 arran de la Jornada sobre Conductes Incíviques al Transport Ferroviari organitzada per FGC un any abans. La gran notícia va ser que tots els operadors ferroviaris de l'Estat es van sumar a aquesta entitat.

Catorze operadors que converteixen l'Observatori en un excel·lent espai per compartir informació i, així,

poder actuar de la millor manera. “Analitzem dades, tendències, comparatives entre operadors sense voluntat d'estigmatitzar a ningú; i ho fem de manera periòdica per establir posicionaments compartits”, diu Juncadella.

Prova de l'èxit és que, segons hem pogut saber, hi ha alguna petició per incloure algun operador de Portugal, fet que convertirà l'Observatori en una referència ibèrica.

El Premi Ensenyament 2017 se queda en L'Hospitalet, gracias a la labor de la Escuela Joaquim Ruyra

El 'cole' Joaquim Ruyra de L'Hospitalet, Premi Ensenyament 2017

Raquel García - Directora de la Joaquim Ruyra

Lo llamamos **inteligencia cultural**; todo lo que estos alumnos y familiares de diferentes nacionalidades pueden aportar **nos ayuda al aprendizaje dentro de las aulas**"

El colegio de la Florida destaca por la diversidad cultural y sus resultados académicos excelentes

El colegio de la Florida destaca por la diversidad cultural y sus resultados académicos excelentes

Marta Fernández Veas

Es conocida por su diversidad cultural, pero, también, por los excelentes resultados académicos de sus alumnos, lo que contradice la generalizada relación que hace que el primer elemento sea causa directa de fracaso escolar. Por el mérito en la metodología, en cualquier caso, y por el ejemplo que representa, la Escuela Joaquim Ruyra ha sido galardonada recientemente con el Premi Ensenyament 2017 que otorga anualmente la Fundació Cercle d'Economia junto con la Obra Social "la Caixa". Un reconocimiento que pone en valor el proyecto "Hacia una escuela diversa y competente" que el centro educativo desarrolla desde hace ocho años.

El proyecto aborda la diversidad de la escuela y lo hace, además, con un alto grado de participación por parte de los padres y madres y profesorado. Una de las curiosidades, por ejemplo, es que el equipo directivo espera en la calle con las familias durante los cinco o diez minutos previos a

la apertura de puertas de la escuela; algo poco frecuente que genera un trato más humano y una relación más cercana.

Inteligencia cultural

La Directora de la Escuela Joaquim Ruyra, Raquel García, manifiesta para El Llobregat que "el Premi de Ensenyament 2017 es un reconocimiento de la faena de toda una comunidad educativa, lo que nos da un impulso para seguir trabajando". Una comunidad que ha logrado hacer de la diversidad y de la diferencia una oportunidad: "Nosotros lo llamamos inteligencia cultural, todo lo que estos alumnos y familiares de diferentes nacionalidades pueden aportar nos ayuda al aprendizaje dentro de las aulas", comenta García. Los resultados académicos de los alumnos han sido, según expone, los propios de cualquiera de las mejores escuelas privadas.

No más, sino diferente

El proyecto ha significado, pues, un proceso de transformación: "Una de las bases de esta metodología y esta mirada de la educación es que nosotros

LA DIRECTORA DE LA ESCUELA, RAQUEL GARCÍA, EN EL CENTRO, JUNTO A LA ALCALDESA DE L'HOSPITALET, NÚRIA MARÍN, A SU IZQUIERDA, EL DÍA DE LA ENTREGA DE LOS PREMIOS

entendemos la educación como una acción educativa inclusiva y nunca segregada. Esto se traduce en que todos los maestros que tenemos, especialistas de educación especial, de aula de acogida o de refuerzos, nunca imparten docencia de forma dividida, sino que son ellos los que se incorporan a la actividad diaria en las aulas de tutoría. En definitiva, no se trabaja más, se trabaja diferente", explica García.

Por su parte, Jaume Graells, concejal de Educación de L'Hospitalet, cuenta que "el trabajo que realiza el centro se fundamenta en tres factores: El primero es la implicación de las familias. La educación no ha sido capaz de corregir las desigualdades de origen, y para ello el factor familiar es determinante para los resultados educativos. La Escuela Joaquim Ruyra, en este sentido lo ha conseguido.

El segundo factor es la metodología educativa, todo lo que es el aprendizaje colaborativo, el abrir el aula, que los alumnos sean los protagonistas, que sea una educación activa, es decir, que los alumnos trabajen desde un punto de vista muy competencial. No memorizan los conocimientos, sino que los aplican.

Y el tercer es el de la evaluación. Este centro trabaja con mucho rigor,

no hay nada improvisado por mucho que parezca, los maestros tienen muy claro cuáles son los objetivos que tienen que conseguir sus alumnos, y éstos saben el propósito que tienen que conseguir, está pautado con unos indicadores muy claros, con un nivel profesional muy elevado y un nivel de cualificación de los docentes muy alto".

Para el año que viene, García cuenta que "haremos algo relacionado con el tema de gafas 3D, para potenciar diferentes áreas curriculares. Tenemos la idea de poder introducir esta nueva tecnología en las aulas, porque no es lo mismo hacer una descripción de un paisaje viendo una fotografía en blanco y negro, que a través de unas gafas 3D. La idea es hacer actividades donde la tecnología esté de la mano de los aprendizajes que están establecidos para nuestros niveles".

Son referentes

El objetivo del Premi Ensenyament es fomentar el esfuerzo de los maestros y centros educativos que buscan favorecer la generación del talento y dar reconocimiento y soporte a proyectos que fomenten el cambio, la iniciativa, la innovación y la mejora en la calidad de educación.

El valor de este primer premio es de 15.000 euros, la mitad del importe va a parar al centro, y la otra mitad se destina a consolidar, ampliar y dar continuidad al proyecto premiado, para que así, quede incorporado a la organización del centro. En cualquier caso, no todo es lo económico. Este reconocimiento convierte a la escuela en un ejemplo y en una referencia, algo que no tiene precio. ///

Comer en la escuela, como en casa

‘Servim-nos com a casa’, de la empresa 7 i TRIA, ayuda a adquirir buenos hábitos alimentarios y de autonomía en los comedores

Más de 1.600 alumnos del Baix Llobregat participan en este proyecto educativo gracias a la colaboración de casi una decena de colegios

Marta Fernández

Comer en la escuela como si los alumnos estuvieran en casa ya es una realidad. El proyecto ‘Servim-nos com a casa’ nace para transformar los hábitos en los comedores escolares.

La iniciativa de la empresa 7 i TRIA es la autora de este proyecto, en el que fomenta que los alumnos se sirvan a sí mismos, o entre ellos, en el espacio del comedor escolar. Este hábito potencia el proceso de crecimiento y adquisición de autonomía de los niños, ya que se genera un espacio de aprendizaje, convivencia y participación. En este caso, los alumnos son los actores principales de la acción educativa.

Francesc Canals, Gerente de la empresa 7 i TRIA, cuenta para El Llobregat que ‘Servim-nos com a casa’ es “un proyecto que se ha hecho básicamente, porque la Generalitat sacó hace un año y medio, desde el Departamento de Bienestar y Salud, un documento en el que se afirmaba que no es positivo obligar a los niños a comer cuando no tengan hambre.

A partir de aquí nos pusimos a trabajar con algunas escuelas para mirar que los niños comieron según las ganas que tenían. La conclusión era que se sirvieran lo que ellos se quisieran servir, siempre con un mínimo y un máximo marcado de lo que deben comer”. El proyecto

1.600 ALUMNOS DEL BAIX LLOBREGAT PARTICIPAN EN EL PROYECTO

que comenzó en el mes de Septiembre de este curso, ya suma 33 escuelas en toda Cataluña, más de 7.000 alumnos.

“El proyecto está funcionando muy bien, no hay ninguna escuela que quiera volver atrás, es más, algunas nos dicen que es una pena que no lo hayan hecho antes. Los

niños están más contentos y además, la cocina es la de siempre, siguiendo una dieta mediterránea”, afirma Canals.

Autónomos desde el principio

“El objetivo de la educación es que los niños sean personas autónomas, y esta autonomía ha de empezar enseguida. Pero a veces los adultos nos metemos por en medio, y lo que hacemos es estorbar esta autonomía. Hay cosas que los niños cuando ya aprenden a hacer, el adulto no se lo tiene que hacer nunca más, como atarse los cordones de un zapato. En este sentido, hemos comprobado que es necesario un proceso de maduración y enseñanza, en el que se ha comprobado que a partir de los 3 años es posible con un poco de acompañamiento. Por eso, los monitores de los comedores escolares siguen realizando su función, pero esta vez están más pendientes de lo que pasa en cada mesa, siendo así referentes y orientadores”, asegura Canals.

Más de 1.600 alumnos del Baix Llobregat participan en el proyecto educativo ‘Servim-nos com a casa’. Las escuelas que participan son Cooperativa el Puig de Esparreguera; Jacint Verdaguer de Pallejà; La Sínia de Molins de Rei; Les Vinyes Verdes de La Beguda Alta; Lola Anglada de Martorell; Pau Vila de Esparreguera; Puig Agulles de Corbera de Llobregat y Salvador Espriu de Sant Feliu de Llobregat. ///

CEFP NÚRIA
Formació Professional

C/ Apel·les Mestres, 52-58 - GAVÀ

PAGS
Proves Accés
Grau Superior

PREINSCRIPCIONS
del 19 al 27 de juny

Escola d'ESTIU 2017
INSCRIPCIONS OBERTES

CFGM
Cicles Formatius
Grau Mitjà

MATRICULACIÓ
del 4 al 11 de juliol

GA
Gestió Administrativa

SMIX
Sistemes Microinformàtics i Xarxes

CAI
Cures Auxiliars d'Infermeria

CFGS
Cicles Formatius
Grau Superior

MATRICULACIÓ
del 13 al 20 de juliol

AF 2x3
Administració i Finances

AD 2x3
Assistència a la Direcció

DAW
Desenvolupament d'Aplicacions Web

EDI
Educació Infantil

MIP
Màrqueting i Publicitat

També pots fer 2 cicles en 3 anys

El 1r curs és comú als dos cicles.

FORMEM PROFESSIONALS

93 662 21 13 informacio@escolesnuria.cat

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament
Centre Concertat

Francisco García, fundador de Air-Val International, empresa multinacional con sede en Gavà

LAS LICENCIAS DE DISNEY, EL FC BARCELONA Y EL REAL MADRID, ENTRE OTRAS, PERMITEN ELABORAR COLONIAS INFANTILES Y PARA ADULTOS | DAVID MARTÍNEZ / BCN CONTENT FACTORY

Francisco García conquista el mundo desde Gavà con las fragancias de Disney

Air-Val International emplea a 200 personas, factura 42 millones y es licenciatario también del Barça y del Real Madrid

La planta del Baix Llobregat tiene una superficie de 20.000 metros e incluye una zona verde de descanso con piscina para sus empleados

David Martínez

El aroma del Barça se extiende por el mundo. Y también el del Real Madrid... Aunque no es sólo mérito de ambos clubes de fútbol. Las iniciativas empresariales más modestas pueden desvelar grandes historias de éxito, como la que el lector podrá conocer si sigue leyendo estas líneas... Parte del hito de universalizar ambos perfumes más allá de las fronteras de nuestro país reside en el esfuerzo durante más de medio si-

glo de Francisco García, un empresario con un apellido muy común, pero con una historia de valía y esfuerzo muy particular.

Nada de jubilación

De origen salmantino, pasó su dura infancia de posguerra viviendo en la plaza de toros de las Ventas en Madrid. En la actualidad, Francisco García es el máximo responsable de que la empresa que ha erigido pague las nóminas a más de 200 personas en su planta ubicada en Gavà, en el Baix Llobregat. Sí, lo han leído bien. En Gavà se elaboran las fra-

gancias de los dos grandes clubes españoles, pero esto no acaba aquí. De sus instalaciones salen los camiones que distribuyen las colonias del Barça, del Real Madrid,

de los personajes de la saga Star Wars... Pero todo comenzó con el ratoncito más famoso de la televisión y del cine creado por el genial Walt Disney: Mickey Mou-

se. Francisco García, a sus 82 años y con un protocolo familiar que sella la sucesión en sus dos hijos, David y Eva, cumple más allá de su edad de jubilación. "He conseguido cumplir mi ilusión en la vida: ser empresario y dar empleo", asegura. Pero se le humedecen los ojos cuando mira al pasado y recuerda a su hija Nuria, que falleció con tan sólo 46 años de forma repentina. "Mi hija Nuria era el alma de la empresa, pero nos dejó de forma abrupta y se llevó con ella la enorme ternura y cariño por los demás que profesaba con sus viajes a África".

"El mejor homenaje que le hemos hecho es crear la Fundación Nuria García, que se dedica a dar cobijo y educación a centenares de niños en África", explica emocionado. La Fundación Nuria esá dedicada a colaborar en programas de ayuda a niños en situación de exclusión social tanto en Cataluña, así como en los continentes de África, Asia y Latinoamérica. Al mismo tiempo colabora con la unidad de cáncer infantil del Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona.

Francisco García manti-

El 70% de la colonia blaugrana se vende en el extranjero, especialmente en Europa, Oriente Medio y México

ene intacto su compromiso de acudir de lunes a viernes a su despacho de la planta de Air-val International, ubicado dentro de un sorprendente edificio azul decorado con motivos asiáticos, porque su gran pasión en la cultura china. No va para fiscalizar a sus empleados, sino, como él dice “para sentirme vivo y útil para un proyecto empresarial donde hemos destinado muchos esfuerzos y sacrificios en los últimos cincuenta años”.

“Poder pagar más de 200 nóminas al mes no se hace de la noche a la mañana, pero la vida me ha ayudado a ser fuerte y a superar las dificultades, y eso ahora se traduce en una empresa multinacional presente en 86 países”. La historia de Francisco García es la de un “empresario hecho a sí mismo”.

Hecho a sí mismo

Se quedó huérfano y dejó su ciudad natal, Salamanca, para irse con su madre a Madrid y vivir en la plaza de toros de las Ventas. Más tarde, entró a trabajar en la Constructora Nacional de Aparatos de Medición (Connae), donde aprendió los conocimientos necesarios que le llevarían a fundar la empresa Air-Val International en 1979 y en el año 2000 a inaugurar la actual planta en Gavà, que dispone de una superficie de 20.000 metros cuadrados e incluye una zona verde de descanso con área de pic-nic y piscina para sus empleados. La facturación global de la compañía alcanza los 42 millones de euros anuales.

Francisco García entendió en los años 70 del siglo pasado que las creaciones y los dibujos de Walt Disney iba a ser un buen negocio. “Empezamos a negociar con Disney para convertirnos en licenciatarios de sus

personajes más famosos de aquella época y compramos la licencia para reproducir al popular Mickey Mouse en envases de colonias”. Y hasta hoy mantienen la licencia con Disney, explica Francisco García. La base del negocio es la elaboración y diseño de fragancias con licencia de grandes marcas para niños, y para ello ha destinado todo su esfuerzo de inversión en la maquinaria más puntera para poder empaquetar con altas prestaciones cada uno de sus envases.

Otras marcas de Disney

Air-Val International también es licenciataria de las marcas de Disney como son Frozen, Soy Luna, Spiderman, Cars y Star Wars, así como otras como son Barbie, La Patrulla Canina o Candy Crush. En cuanto a la colonia del Barça sigue incrementando sus ventas desde que fue creada por Air-Val. Las ventas mundiales superan las 200.000 unidades en todo el mundo, vendidas entre los diferentes formatos de Eau de Toilette y Sets de Regalo.

La fragancia oficial del club se puede encontrar en los principales establecimientos especializados de la geografía española. Sin embargo, el dato más llamativo se recoge fuera de nuestras fronteras. Un 70% del total de unidades se vende en el extranjero. Especialmente en Europa, Oriente Medio y México, donde el perfume del Barça está cada vez más presente y consolidado, igual que la estrategia de expansión del club.

Y es que Air-Val International, desde Gavà, y con otras instalaciones en España y Estados Unidos, lleva años trabajando con las principales marcas de licencias en perfumería. Las fragancias de Air-Val están presentes en más de 80 pa-

FRANCISCO GARCÍA, ANTE EL PERSONAJE DE MICKEY MOUSE, CON EL QUE EMPEZÓ LA HISTORIA EMPRESARIAL DE AIR-VAL INTERNATIONAL, DE GAVÀ | DAVID MARTÍNEZ / BCN CONTENT FACTORY

íses diferentes en los cinco continentes y siguió ampliando su presencia internacional en 2014, con nuevas sedes en Dubai y en Italia. Entre sus productos figuran varias marcas de prestigio. En el ámbito deportivo destaca, además del perfume oficial del Barça, su colec-

ción de colonias de la NBA (Lakers, Celtics, Knicks, Heat y Bulls). Del resto de marcas, cabe destacar las líneas de las firmas de Disney, Mattel, Angry Birds y un último acuerdo a nivel mundial para comercializar las fragancias de Candy Crush. ///

NOTA: Puede escuchar una entrevista más personal con Francisco García en la sección radiofónica ‘Trozos de Vida, Trozos de Radio’, de Manolo Garrido, en www.elllobregat.com

Exclusiva de
Publicidad
Exterior

DONI A CONÈIXER EL SEU NEGOCI A SANT JUST I ESPLUGUES

PUBLICITAT EN MOVIMENT ALS AUTOBUSOS URBANS QUE CIRCULEN TOT EL DIA PELS CARRERS D'AQUESTES POBLACIONS I CONECTEN TOTES LES ZONES D'INTERÈS

- LA PUBLICITAT EXTERIOR ARRIBA A QUASI EL 72 % DE LA POBLACIÓ
- ÉS EL MEDI MÉS EFICAÇ JUST DARRERA DE LA TELEVISIÓ
- TOTHOM SURT AL CARRER, SENSE DISTINCIÓ DE SEXE NI EDAT
- ÉS UNA OPORTUNITAT PER A FER-LIS ARRIBAR EL SEU MISSATGE

DEMANI INFORMACIÓ. LI FAREM UNA PROPOSTA PERSONALITZADA A LES SEVES NECESSITATS

93 689 27 64 publicidadexterior.cat

Joan Tardà i Coma

PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS DELS DIPUTATS

Censura al règim borbònic que ens nega els drets nacionals

Des de 2010 Catalunya es troba en una situació antidemocràtica: no es regeix per l'Estatut que van ratificar els ciutadans en referèndum. La sentència del Tribunal Constitucional ha trencat el pacte entre el poble català i el Regne d'Espanya de 1978 perquè representa la negació de Catalunya com a subjecte polític. Aquesta ruptura va ser el resultat dels quatre anys de corrupció al Tribunal Constitucional que acabaren en prevaricació. Perquè l'article 152.2 de la Constitució estableix que un Estatut pactat al Congrés i ratificat en referèndum només pot ser modificat pel mateix procediment. Si el Tribunal Constitucional en considerava anticonstitucional el contingut només podia ordenar la repetició de tot el procés, referèndum inclòs.

Mariano Rajoy passarà a la història com el dirigent que va menysprear la voluntat dels catalans. Esperava que el poble català protestaria uns mesos però que acabaria resignant-se a la castració química de l'autonomia, però es van trobar amb sis manifestacions de més d'un milió de persones, les més grans d'Europa, i un conflicte independentista que només saben afrontar de manera repressiva.

El menyspreu de Rajoy pels vots dels catalans va continuar en les eleccions de 2012: una majoria de dos terços dels diputats catalans va aprovar la celebració d'un referèndum sobre el futur de Catalunya. El dia 8 d'abril de 2014, tres representants del Parlament van presentar al Congrés una proposició de llei amb aquesta proposta i ni tan sols va ser presa en consideració.

En les eleccions de 2015 gairebé el 50% dels ciutadans van atorgar la majoria a les forces que defensaven arribar a la independència al marge de la legalitat espanyola, tot acollint-se als tractats internacionals sobre drets polítics i civils. No obstant, el Govern i el poder judicial van criminalitzar la voluntat democràtica i es va desencadenar la persecució policial i penal de diputats i regidors que la defensen.

La moció de censura a Mariano Rajoy és, per als republicans, una moció a un règim que ha

demonstrat la seva incapacitat per a resoldre de manera democràtica el contenciós entre Catalunya i el Regne d'Espanya, com sí ho han fet en canvi el Regne Unit, Canadà o Bèlgica. És més, ha tornat a utilitzar la catalanofòbia, els prejudicis atàvics contra els catalans. L'historiador marxista francès Pierre Vilar va assenyalar que l'oligarquia espanyola, en un país sense enemics exteriors, ha fet servir "l'enemic interior" per cohesionar la societat espanyola. Des de la persecució dels jueus, conversos i heretges amb la Inquisició fins a la Brunete mediàtica anticatalana dels nostres dies.

El conflicte entre Catalunya i Espanya se centra en el reconeixement del poble català com a subjecte polític i el seu dret a l'autodeterminació. Segons el Tribunal Constitucional, el poble català és una "subespècie", no un subjecte polític. És la victòria dels dogmes franquistes que Manuel Fraga va defensar en 1978, l'eix dels quals és la consideració que Catalunya forma part de manera voluntària d'Espanya des de fa 500 anys.

Els catalans, però, es rebel·len contra aquesta història, perquè és falsa. Des Felip II a Felip IV Catalunya tenia el mateix estatus jurídic i polític que Portugal i no va renunciar de manera voluntària a ell. En 1714 la Constitució de Catalunya, les seves Corts, la Generalitat i les institucions municipals com el Consell de Cent van ser abolides per la força de les armes. Catalunya, doncs, va ser annexionada al Regne de Castella invocant el dret de conquesta. Més tard, aquest regne va canviar el seu nom pel de Regne d'Espanya.

En definitiva, l'absència d'una visió compartida de la història és l'origen de la negació del poble català com a subjecte polític. El règim borbònic del 78 ha estat incapaç de consensuar una història compartida perquè implicaria reconèixer el seu origen en un règim de naturalesa criminal. Per això, tots els partits constitucionalistes han acabat interioritzant la visió adulterada del passat.

Una visió que no han pogut fer penetrar en els catalans perquè, com va cantar Raimon, "venim d'un silenci antic de gent sense místics ni grans capitans" i "no som d'aquest món". ///

Lluís Mª Estruch

COL-LABORADOR

Aguas envenenadas

El 17 de julio 1834 se produjo en Madrid una matanza de frailes y quema de conventos; a partir de esta la Iglesia dejó de tener para un sector de la población el respeto reverencial de que gozó hasta entonces. ¿Qué la motivó...?

La creencia de que la epidemia de cólera que trajeron las tropas desde Portugal, se manifestaba después de beber agua en las fuentes y pozos que previamente los frailes y en especial los jesuitas habían contaminado, como "castigo divino" a los descreídos ciudadanos que no apoyaban a los carlistas, de los que ellos sí eran partidarios.

Todo falso por supuesto. Pero lo cierto es que el prejuicio anticlerical al respecto se alimentaba de que muchos conventos y algunos palacios disponían de pozos y fuentes en sus recintos.

La creciente necesidad se mitigó en 1848 con la traída de aguas del río Lozoya y sobre todo con la constitución de la compañía pública del "Canal de Isabel II" que trae aguas de la Sierra de Madrid de una calidad excelente. Desde entonces Madrid y sus poblaciones cercanas son abastecidas de manera ejemplar por esta empresa dependiente de la Diputación y traspasada a la Comunidad al disolverse la primera.

La empresa siempre dio beneficios con un programa de inversiones y mejoras constantes que era posible por su buena salud financiera, así como modélico su régimen laboral con un convenio de los mejores del sector a nivel nacional. El agua de Madrid tiene una calidad organoléptica excelente con un mínimo consumo de

reactivos en su proceso de distribución al consumidor final. Episodios y rumores de contaminación ya no se recuerdan. Y en pleno debate de remunicipalización del sector del agua por los abusos de los operadores privados; sorprendía la manía de los políticos de la Comunidad por "privatizarla" aun dando pingües beneficios anuales. Ahora ya se entiende, con la detención y juicio del sr. González (PP) y otros directivos afines que distrajeron sobre 23 millones de euros mediante la compra de compañías de aguas sudamericanas hipervaloradas que hoy valen una miseria.

El dinero robado se empleaba en campañas publicitarias y otra parte se la embolsaban los participantes en el fraude. Cuando ya muchos ayuntamientos del Baix Llobregat están próximos a la prórroga, renovación o vencimiento de sus concesiones con compañías privadas; es muy conveniente, tener en cuenta el detalle de lo ocurrido en Madrid, donde aún siendo una empresa con beneficios y pública, han fallado los controles internos y políticos de fiscalización de su gestión.

¿Cuál será la realidad cierta del tema en nuestra comarca? Donde ya se enfrentan dos modelos de gestión de nuestra agua cara y de mala calidad respecto a la de Madrid. Por ello cuidemos de que nuestras aguas no se "envenenen" cuando venzan los contratos y que su eventual renovación o gestión no acabe en tribunales como en Cataluña o con directivos en la cárcel como en Madrid. El agua debe ser transparente siempre. Sino el pueblo se excita. ■■■

ESTACIÓN DE POTABILIZACIÓN DEL LLOBREGAT, EN ABRERA

Centre Auditiu Amplifon

A Amplifon et protegim l'oïda amb protectors d'aigua a mida.

Promoció especial: 2a unitat al

50% DTE.

Comença la millor època de l'any protegint-te la salut auditiva: tria taps a mida i evita infeccions, entrada d'aigua i molèsties innecessàries.

T'esperem a:

Pl. Ajuntament, 14 - 08830 Sant Boi. Tel. 936 543 795

C. Doctor Reig, 66 - 08840 Viladecans. Tel. 936 470 519

Rbla. Anselm Clavé, 5 - 08940 Cornellà de Llobregat. Tel. 933 774 083

Av. Sta. Maria, 30 (Òptica Muralla) - 08860 Castelldefels. Tel. 936 644 801

Atenció al Client
900 303 304

amplifon.es | f t y

amplifon

Novetats a les nostres infraestructures

La cara i la creu de les infraestructures del Baix

Territori i Sostenibilitat signa un conveni de col·laboració amb Esplugues per perllongar el Metro i millorar la xarxa del TramBaix

Foment reactiva aquest estiu l'enllaç de l'A-2 i l'AP-7, a Sant Andreu de la Barca; i quedarà pendent la variant de Vallirana i de Sant Boi

Imanol Crespo

La qualitat o no de les infraestructures d'un territori pot decantar l'èxit o el fracàs d'un política, d'una economia i, en general, d'una societat. I ho pot fer tot i que comptem amb totes les peces dels escacs sobre el taulell. No és casualitat que Foment o Territori i Sostenibilitat siguin un dels Ministeris i Conselleries més importants del Govern de l'Estat i la Generalitat, respectivament. De fet, si fem memòria, les grans infraestructures –siguin encertades o no– han estat eina de propaganda, sempre, de les dictadures.

En aquest sentit, val a dir que una mala decisió en matèria d'infraestructures, donades les seves dimensions, pot comportar greus conseqüències que hipotequen, durant molt de temps, una administració i el seu territori. Decisions que, normalment, no tenen marxa enrere.

Aquest recent passat maig ha estat un mes molt intens i amb moltes novetats a nivell d'infraestructures que afecten al territori. Novetats que, en uns casos, donen la llum verda a noves actuacions, mentre que, en altres, continua el semàfor en vermell.

JOSEP RULL I PILAR DÍAZ, A LA SIGNATURA DEL CONVENI | I. C.

El Metro arribarà a Esplugues

Repassant les ciutats veïnes amb frontera amb Barcelona, Esplugues és la única que no té cap parada de metro (compta, només, amb uns accessos de la parada de la L5 Can Vidalet, ubicada a L'Hospitalet de Llobregat). Aquest greuge històric està més a prop de desaparèixer.

Territori i Sostenibilitat i Esplugues han signat un protocol bilateral per la millora del transport públic en el que es recull el perllongament de la línia 3 de Metro.

“És un protocol molt important perquè va en la línia de recuperar projectes que són de primer ordre i de primera magnitud pel transport públic del nostre país, especialment, en l'àmbit ferroviari”, ha dit el conseller de Territori i Sostenibilitat, Josep Rull. D'aquesta manera, el Govern de la Generalitat adopta el compromís de redactar el projecte constructiu durant aquest any per tenir-ho acabat al 2020 i executar-ho, segons les previsions del conseller, al 2021, sempre depenent de la disponibilitat pressupostària.

Segons les primeres dades, el projecte perllongaria la línia verda des de Zona Universitària a Esplugues Centres, passant primer per la zona de l'Hospital de Sant Joan de Déu. La inversió estimada és de 180 milions d'euros, que permetrien la construcció d'aquest nou tram de Metro de 2,3 metres de longitud.

Connexió del Trambaix per Laureà Miró

A més d'aquestes dues parades noves de Metro que s'obriran a Esplugues, la ciutat gaudirà d'una petita actuació que, en canvi, podrà millorar notablement la mobilitat de la zona. I només cal mirar el plànol actual del Trambaix i la volta que realitza per entendre les avantatges d'aquest segon acord que recull el protocol. Es tracta de la connexió de la línia T3 del Tram entre la plaça de Santa Magdalena d'Esplugues i la parada de la Rambla de Sant Just Desvern al llarg del carrer Laureà Miró.

ATM redactarà els estudis i projectes necessaris, també, pel 2020, en un tram que, en aquest cas, només és d'un quilòmetre i que reduirà el temps necessari en quasi cinc minuts (4,8). “Hem de ser capaços d'avançar en tres línies diferents: accessibilitat, la freqüència i, en tercer lloc, la velocitat comercial”, ha apuntat Rull. En aquest sentit, la connexió farà que Barcelona i Esplugues estiguin, doncs, més a prop de Sant Just i Sant Feliu. La inversió estimada és de 24,6 milions d'euros i inclourà dues noves parades en aquest tram.

Nuevos Servicios

- Nutricionista
- Depilación con hilo
- Masaje balinés
- Extensión de pestañas
- Higiene facial
- Pedicuras, etc.

Nuevas Uñas

C/ Tresols con Sant Nicasi (Gavà)
666 52 20 06 - nuevasunas@gmail.com

¡OFERTA!

Tus uñas nuevas desde 35€

Reserva tu cita en el 666 52 20 06

Foment reactiva les obres d'enllaç de l'A-2 i l'AP-7 a Sant Andreu

L'enllaç entre l'autovia A-2 i l'autopista AP-7, a l'altura de Sant Andreu de la Barca, ja compta amb un nou calendari. Segons han acordat l'alcalde de la ciutat, Enric Llorca, i el director general de Carreteres, Jorge Urrecho, en una reunió celebrada a la Delegació del Govern a Catalunya, Foment reactivarà les obres aquest mateix estiu amb un període previst d'execució de 20 mesos.

D'aquesta manera, l'objectiu és comptar amb la infraestructura acabada per a principis de 2019, una infraestructura que Llorca ha qualificat "d'imprescindible per al futur econòmic de la zona". Per la seva banda, Urrecho ha destacat que "el projecte no està en dubte i que el que queda pendent són serrells tècnics que tenen uns tràmits determinats".

L'obra té com a objectiu apropar les comarques del Baix Llobregat i el Vallès a través d'un viaducte de 850 metres que connectin les dues artèries en qüestió, en una zona per la qual passen 40.000 vehicles diaris. D'aquesta manera, s'evitarà realitzar l'actual volta de 12 quilòmetres.

Les obres van començar el 2006 fins que, el 2010, per motius econòmics, va arribar la primera pausa. Des de llavors, la infraestructura ha avançat amb dificultats, tot i que, des de fa sis anys, estigui pràcticament acabada. En aquest període s'han realitzat fins a tres modificacions de l'obra per ajustar-la a la normativa actual, el que ha augmentat el pressupost de 50 a 76 milions d'euros.

A la reunió han estat present, també, tant el subdelegat del Govern de l'Estat a Catalunya, Emilio Ablanedo, com el president del PP de Sant Andreu de la Barca, Jordi Alsina, i la portaveu del grup municipal, Sònia Aranda.

JORGE URRECHO, DIRECTOR GENERAL DE CARRETERAS; ENRIC LLORCA, ALCALDE DE SANT ANDREU DE LA BARCA; I JORDI ALSINA, PRESIDENT DEL PP AL MUNICIPI

A BAIX, IMATGE AÈRIA DE L'ENLLAÇ, A L'ALÇADA DEL MUNICIPI DE SANT ANDREU DE LA BARCA

CONTINUA A LA PÀGINA SEGUENT >>

L'Hospitalet obrirà tres noves estacions de Metro a l'any 2019

No serà l'any 2018, però sí al 2019. L'Hospitalet sumarà tres noves estacions de Metro a la seva xarxa de mobilitat després de l'acord assolit amb el Govern de la Generalitat de Catalunya, pel qual habilitarà una partida total de 51 milions d'euros.

D'aquesta manera, la segona ciutat de Catalunya podrà posar en servei les dues noves estacions de Metro de la L10 Sud (37 milions), Provençana i Ildefons Cerdà, però també acabar la d'Ernest Lluch de l'L5 (14 milions).

Satisfacció, doncs, després dels dubtes que va generar l'acord bilateral entre el Govern de la Generalitat i l'Ajuntament de la

ciutat comtal que permetia posar en funcionament les seves estacions al llarg del 2018.

Les estacions de la Provençana i Ildefons Cerdà tenen l'obra civil ja acabada i, per tant, el que queda és executar els treballs pendents d'acabats i instal·lacions, comunicacions, escales mecàniques, ascensors i altres equipaments interiors. Les obres començaran aquest mateix estiu i s'acabaran al febrer i octubre, respectivament.

Per la seva part, la nova estació d'Ernest Lluch de l'L5 (blava) estarà ubicada entre les parades de Collblanc i Pubilla Cases i farà transbord amb les línies T1, T2 i T3 del TramBaix.

Tienes un libro... y lo quieres editar
 Publícalo a través de micromecenazgo
 sin que te cueste nada.

Entre 100 y 200 ejemplares, en dos meses
 y con distribución gratuita

Consulta: www.mecenix.com

la única plataforma de crowfunding dedicada al libro

Novetats a les nostres infraestructures

Variant de Vallirana: obres en marxa però sense data final

Es tracta d'una reivindicació històrica de la zona, afectada contínuament pels embussos a Vallirana, per on creuen, pel centre de la vila, tot el trànsit que ve des del Penedès i des de l'autovia B-24 que deriva en la N-340 amb tot el que suposa. L'obra, que ja ha fet les noces d'argent, va sumar una nova data de finalització a l'any 2015, amb la visita de l'anterior ministra de Foment, Ana Pastor, que va fixar el present 2017 com a termini per acabar la variant. Doncs bé, ja podem descartar, òbviament, aquesta data.

Així ha quedat confirmat en una nova reunió entre l'alcalde de Vallirana, Eva Martínez, el secretari general d'Infraestructures, Manuel Niño, i el director general de carreteres, Jorge Urrecho, entre altres representants. Segons Foment, les obres avancen al màxim ritme possible tècnicament, però han evitat donar al Govern local una data de finalització de les obres. D'aquesta manera, com dèiem, les noves afirmacions del ministeri desmenteixen a l'anterior titular de la cartera. En positiu, segons Niño, "el ritme de les obres no depèn de la disponibilitat econòmica" donat que en 2016 es va certificar obra per un valor de 25,5 milions d'euros, set més dels que estaven pressupostats.

En aquest moment, s'està preparant una modificació del projecte per introduir millores tècniques relatives a l'enllumenat, seguretat i la passarel·la de connexió entre la Llibra i l'IES Vall d'Arús.

Marxa enrere a la variant de la C-245, que tornarà a obrir el ramal d'accés a Sant Boi des de Viladecans

On no hi ha manera d'avançar és a la variant de la C-245 que ha de connectar, a l'alçada de Sant Boi, la C-32 i l'A-2 sense la necessitat de passar per la carretera comarcal. I és que no només no avança, sinó que va camí de fer marxa enrere.

Els Ajuntaments de Sant Boi, Sant Vicenç dels Horts, Santa Coloma de Cervelló i Torrelles, amb el suport de la Diputació de Barcelona i la Generalitat, han demanat recuperar el ramal d'accés a Sant Boi des de Viladecans, tallat en una fase anterior amb motiu de les obres. Unes obres que ja fa més de 20 mesos que estan aturades amb

les conseqüències i afectacions que generen a nivell de mobilitat.

Aquesta petició arriba després que l'empresa adjudicatària, Isolux-Corsán, entrés en concurs de creditors i, per tant, no es pogués reactivar l'obra al mes d'abril tal i com estava previst. En la darrera reunió amb Foment, s'ha fixat el 30 de juny com a data límit per buscar una alternativa a Isolux-Corsán. De no ser així, s'obrirà el ramal per minimitzar les afectacions en mobilitat. Per la seva part, s'ha tancat un acord per fer avançar el desdoblament de la BV-2002 i l'autovia A-2. ///

Miguel García

PORTAVEU DE C'S A L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET

Las reformas necesarias

Ahora que lo peor de la crisis ya ha pasado, afloran los problemas que nunca han dejado de existir y que han formado parte de las propias causas de la crisis. La precariedad, el acceso a la vivienda, el fracaso escolar, la desigualdad, la ineficiencia, la corrupción... Y todo con el agravante de que la fórmula para salir de la recesión ha sido, precisamente, bajar el poder adquisitivo de las clases medias y trabajadoras.

Los viejos partidos, sin embargo, pretenden seguir igual y, cómodos en su sillón, se limitan a esperar para volver a las andadas como si nada hubiese pasado. En L'Hospitalet, por ejemplo, el PSC de Núria Marín parece que ha estado haciendo tiempo para volver a alimentar la burbuja inmobiliaria.

Otros partidos, a pesar de ser nuevos, viven instalados en la permanente agitación y confían todo a lograr ocupar algún día el sillón presidencial como si todo se limitase a eso.

En Cs no nos engañamos, gobernar es importante, no en balde quien ha de ejecutar las políticas ha de creer en ellas, pero es

más importante tener claras las reformas que se necesitan.

En Cs aspiramos a lograr el respaldo de la ciudadanía para gobernar, pero mientras tanto, no nos quedamos de brazos cruzados. Presionamos para conseguir las políticas que necesitan los ciudadanos, por eso no pactamos sillones, sino medidas.

Los viejos partidos se resisten, pero al final se consiguen avances útiles para los ciudadanos. Por ejemplo, en la Comunidad de Madrid se acaba de aprobar la ley impulsada por Cs para que los libros de texto sean gratuitos y de préstamo a partir del curso 2018-2019. Los acuerdos de investidura que hemos ido firmando con unos y otros sirven para dar estabilidad y avanzar en las reformas necesarias.

En los sitios donde no hay forma de llegar a acuerdos, Cs desde la oposición presionamos para poner en el centro de las prioridades políticas las reformas que de verdad inciden en el bienestar de los ciudadanos, ejemplo es nuestra acción política como Grupo Municipal de L'Hospitalet. ///

Despacho especializado en derecho de familia

Rambla Rafael Casanova 74
Sant Boi de Llobregat

info@xpadvocats.com
Telf. 936407228

XP ADVOCATS S.L.P.

XP
ADVOCATS S.L.P.

Khristian GiménezREGIDOR I PORTAVEU DE LA
CUP-POBLE ACTIU A L'HOSPITALET

Quants serveis municipals es gestionen des d'empreses privades, a L'Hospitalet?

D'un temps ençà hem vist com nous mots han passat a formar part del nostre vocabulari habitual, un d'aquest és "remunicipalització". Posant en dubte la gestió dels recursos públics per part de l'administració, una part creixent de la societat s'està mobilitant per reconquistar serveis cedits per l'administració a empreses privades i tant pobles del territori com la gran part dels municipis de l'Àrea Metropolitana, estan estudiant com recuperar aquests serveis.

El passat gener, per conèixer l'estat dels que estan subcontractats a la ciutat, la CUP-PA va sol·licitar a l'Ajuntament informació sobre tots els serveis municipals prestats per personal extern. Durant el mes de maig hem rebut la resposta que per manca de recursos, és inviable fer aquesta tasca, tot convidant al nostre grup municipal a fer-se càrrec d'aquesta recopilació, ja que les dades estan al perfil del contractant i a la liquidació dels pressupostos del consistori. Aquesta mateixa sol·licitud, feta per la CUP Capgirem Barcelona al seu consistori, va generar com a resposta un dossier de 57 pàgines.

Per a alguns Ajuntaments, la remunicipalització pot resultar incòmode i utilitzen com a excusa, tant la suposada incapacitat d'absorció del personal subcontractat com la manca de formació i coneixement del servei. La pèrdua d'aquest coneixement per part de l'administració, provoca l'estranya percepció que el servei és propietat de l'empresa i no pas públic. Fins al punt que hi ha cops on és el cos tècnic de l'administració qui pregunta a l'empresa les característiques del servei.

Lavors, si no hi ha un coneixement tècnic, qui s'encarrega de redactar els plecs de les condicions del servei? Molts cops són proporcionats directament per l'empresa interessada, per tal de facilitar la feina als serveis tècnics o són readaptacions d'antics contractes, amb el perill d'haver quedat desfasats. ///

Apuntes desde el subsuelo

Antonio Fornés

DOCTOR EN FILOSOFÍA Y ESCRITOR. SU ÚLTIMO LIBRO ES 'CREO, AUNQUE SEA ABSURDO, O QUIZÁ POR ESO' (DIÉRESIS)

La prensa escrita ha muerto. ¿Viva la prensa digital?

A l'parecer, durante la Edad Media, cuando un rey moría, su reino se llenaba de oficiales reales que anunciaban la noticia de esta forma: "el rey ha muerto, ¡viva el rey!" mensaje con lo que se quería incidir en la idea de continuidad, esto es, expresar que el viejo rey había fallecido pero no había dejado huérfano a sus súbditos, sino en manos de un heredero más joven y fuerte. Escribo esto en relación a la participación de nuestra publicación en el XII Congreso Nacional de la Asociación Española de Publicaciones Periódicas, y en concreto, reflexionando sobre si hoy por hoy, y en vista de la penosa situación de la prensa escrita podríamos decir: "La prensa escrita ha muerto, ¡viva la prensa digital!" Desgraciadamente me temo que no...

Sobre la primera cuestión, creo que en la actualidad hay pocas dudas, ya sólo los antimodernos como yo estamos dispuestos a pagar por unas cuantas páginas impresas con información periodística. En esto, una vez más, la modernidad ha salido perdiendo, los nuevos tiempos nos exigen entrever minúsculas noticias a través del móvil, perfectamente gratuitas pero perfectamente inútiles. Digo entrever porque para quienes dada nuestra edad proveya, empezamos a ser víctimas de la presbicia, leer la prensa a través del móvil, resulta un ejercicio más de adivinación predictiva que de auténtica lectura... Además, ahora mismo, que la noticia esté mejor o peor redactada, más o menos contrastada, o exprese una mínima profundidad de pensamiento, es algo totalmente indiferente. Lo importante es que la noticia sea inmediata y a ser posible con soporte visual... La prensa escrita ha muerto, y nos ha dejado una penosa heredera.

Buena parte de los más insignes novelistas del XIX como Dumas, Dickens o Dostoyevsky se ganaron la vida publicando los largos capítulos de sus novelas en la prensa. Hoy, por supuesto, tamaños genios se morirían directamente de hambre y aspirarían, como máximo, a trabajar de porteros en las oficinas de alguna página web dedicada a la venta

de objetos de segunda mano, al fin y al cabo, ¡sólo sabían escribir! El mundo virtual y electrónico es mucho más "democrático", abierto de miras, y ha sustituido a estos autores de obras maestras por youtubers como "El rubius...", o por frasecitas llenas de ridículos emoticonos en Twitter. ¿Ven porqué cada vez soy más antimoderno?

El Baix Llobregat, pese a los denodados y casi heroicos esfuerzos de esta querida publicación que me da la oportunidad de dirigirme a ustedes, ha sufrido una gravísima carencia histórica de medios de comunicación propios, de una prensa local fuerte y centrada en nuestra comarca. Baste un ejemplo para probar esta afirmación: si a la población del Baix Llobregat le sumamos la de L'Hospitalet, el número sobrepasa el millón de habitantes, y pese a esta ingente cantidad, seguimos sin un periódico diario.

A esta penuria han contribuido con improba dedicación nuestras autoridades locales, a las que, digan lo que digan, la falta de medios independientes que puedan criticar su labor, les parece algo absolutamente maravilloso. Piensen por ejemplo en lo tranquila que está mi querida alcaldesa, Nuria, sin un gran medio de comunicación que critique el nuevo plan urbanístico de la Gran Vía, absolutamente desastroso. Junto a las administraciones, el otro gran culpable ha sido el empresariado, que nunca ha querido arriesgar un euro en información y cultura pudiendo ganar mucho más, y más fácilmente, en tristes recalificaciones urbanísticas y apaños por el estilo.

En este sentido, la llegada de internet, del mundo virtual, parecía a priori el momento de la prensa local, pues permite que baje la inversión necesaria para la creación de nuevos medios. Sin embargo no ha sido así. Los tiempos de la prensa digital resultan hoy por hoy oscuros, y sobre todo, generalmente banales e intrascendentes, lo que es mucho peor... Por eso este pobre escritor no puede gritar viva la prensa digital, pues para la prensa, local o no, cualquier tiempo pasado siempre fue mejor. ///

3a Shopping Night**10 DE JUNY DE 2017****de 20:00 a 24:00 h****Molins de Rei****SHOPPING
NIGHT**
NIT DE COMERÇ

Esplugues pide “consenso urgente” para aplicar “disciplina urbanística” en Collserola

Nueve municipios conforman, entre otras instituciones, el Consorci del Parc de Collserola: Esplugues, Sant Just, Sant Feliu, Molins de Rei y El Papiol

“Si todos consumiéramos lo mismo, necesitaríamos dos Tierras más. La responsabilidad de las instituciones locales es muy importante”

I.C.

El crecimiento de las urbes, fundamentalmente en el área metropolitana, y

el cambio de cultura –más saludable y deportiva- ha hecho que se reduzca la frontera entre algunos espacios naturales y la ciudad y, por otro lado, que

aumente la ocupación y uso de estos parajes. Esta transición genera nuevas necesidades que obligan a plantear el debate, tal y como ha hecho hoy el

Cercle d'Infraestructures en Esplugues, sobre la regulación de estos espacios naturales como el del Parc de Collserola, “el pulmón verde metropolitano”, tal y

como decía la alcaldesa de la ciudad, Pilar Díaz.

Bajo el título ‘Collserola, infraestructura natural metropolitana’, la mesa ha servido para definir, por consenso, que efectivamente un espacio natural de estas características es, también, una infraestructura y que, por tanto, se tiene que poner en valor: “lo es fundamentalmente porque aporta paisaje, aire y agua”, ha sentenciado el asesor de Medi Ambient de la Diputació de Barcelona, Ramon Minoves.

Por ello, Minoves ha defendido la regulación de un espacio como el de Collserola, tal y como se ha hecho ya en relación con otros espacios montañosos, fluviales o del litoral, “para controlar el territorio de la presión urbana”. Minoves ha destacado la función social y saludable que aporta un espacio como Collserola –“tenemos en cuenta que ya estamos recetando, en algún ambulatorio concreto, paseos por el Montseny”-, pero, también, ha pedido proteger y potenciar la biodiversidad de estos espacios.

Es, sin duda, el mayor de los retos en este debate: encontrar el equilibrio y el buen encaje entre el uso ciudadano de un espacio natural sin que éste derive en una presión cívica que afecte a su espíritu natural y su biodiversidad. En parte, porque de aquí dependen, tal y como ha mencionado Minoves, otros conflictos –

ahora de actualidad- como el aumento de especies en el Parc Agrari que arrasan con los cultivos y merman, por tanto, la producción agrícola.

Disciplina urbanística

La alcaldesa de Esplugues, Pilar Díaz, que es a la vez vicepresidenta ejecutiva del Consorci del Parc de Collserola, ha pedido “consenso y visión metropolitana”, de manera urgente, para que el parque pueda contar con un plan específico que regule los usos. “Hemos experimentado un mayor uso del parque y que, en muchos casos, no se puede prescindir. Tenemos que preparar, pues, este parque para proteger

ESTADES D'ESTIU
20%
DE DESCOMPTE ADDICIONAL

ESTADES D'ESTIU
DEL 26 DE JUNY AL 28 DE JULIOL
DEL 28 D'AGOST AL 8 DE SETEMBRE

GAUDEIX DE LES ESTADES DE LA FCT!

SESSIÓ INFORMATIVA
CONVIDEM ELS PARES A LA SESSIÓ INFORMATIVA "DEIXA QUE EL TENNIS ET REFRESQUI" QUE TINDRÀ LLOC EL PROPER 10 DE JUNY A LES 11H. AL NOSTRE CENTRE PER DONAR A CONEIXER EN PROFUNDITAT LES ESTADES D'ESTIU 2017

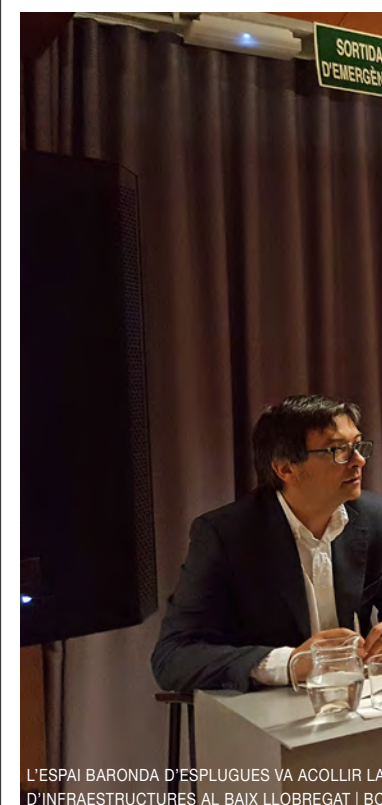
PER MÉS INFORMACIÓ
935 67 75 00

FCT
FEDERACIÓ CATALANA DE TENNIS

TENNIS
CIT CORNELLÀ

CENTRE INTERNACIONAL TENNIS CORNELLÀ
Av Verge de Montserrat, s/n | 08940 Cornellà
Tel. 935677500 repcio.comella@fctennis.cat

www.fctennis.cat

L'ESPÀI BARONDA D'ESPLUGUES VA ACOLLIR LA D'INFRAESTRUCTURES AL BAIX LLOBREGAT | BC

su hábitat. Por ello, tenemos que hablar de racionalizar y, si es necesario, limitar actividades multitudinarias como, por ejemplo, cursas deportivas”, ha apuntado Díaz. En este sentido, y con el trasfondo del debate sobre la idoneidad o no del uso de Collserola por parte del Ejército, Díaz ha apuntado que “sería inconstitucional prohibir que vayan a caminar o hacer un uso cívico de Collserola a miembros del Ejército. Otra cosa es que entren con armas, ni ellos ni otros cuerpos de seguridad”. En este sentido, y ante la falta de competencias y de este plan específico, de momento se ha optado por contar con una “complicidad” con ellos para que desistan de estas prácticas.

Por otro lado, y no menos importante, Díaz ha definido como “la gran asignatura pendiente, aplicar disciplina urbanística” frente a ocupaciones ilegales en la zona. De la misma manera, ha reclamado mayor financiación, especialmente a la Generalitat. En este sentido, Pere Maciás, presidente de la Funda-

ció Cercle d’Infraestructures, ha alertado del peligro de que los discursos en defensa del medio ambiente queden en el papel si no se apoyan con recursos económicos; un problema que afecta, también, al resto de infraestructuras.

Naturalizar la ciudad

El debate ha contado, también, con la excelente ponencia de uno de los mayores expertos de la materia a nivel mundial: Martí Boada, Doctor en Ciencias Ambientales, Geógrafo y Naturalista de la Universidad Autónoma de Barcelona, galardonado, entre muchos premios, con el Premio Global 500 de Naciones Unidas. “No olviden nunca que la mayor lucha de la humanidad en el futuro será el medio ambiente”, les dijo, en aquel momento, Nelson Mandela al ser condecorados. Con estas palabras, Boada ha querido poner el medio ambiente en el centro del debate, también, político: “Hay mucha ideología y mucho inmovilismo”.

En este sentido, Boada ha destacado el exponen-

cial aumento poblacional mundial desde 1950 (2.500 millones de personas) hasta la actualidad (7.500 millones), así como las dinámicas de consumo masivo: “Si todos consumiéramos lo que consume el área metropolitana de Barcelona, necesitaríamos dos Tierras más”. Ha pedido, pues, revertir este modelo, lo que “no quiere decir volver al taparrabo”.

Responsabilidad local

Para ello, y pese a su visión transversal y global que ha aportado, Boada ha apuntado en la necesidad de actuar de manera local: “La responsabilidad de las instituciones locales es muy importante para ser solidarios a nivel universal”.

Para acabar, Boada ha defendido también las ciudades como una expresión socioecológica –“Barcelona tiene más especies ya que los Monegros”– y, por tanto, ha invitado a naturalizarlas. De la misma manera, ya en el coloquio, ha mencionado el mayor interés de las instituciones por cuantificar el valor de sus recursos naturales. //

7ª Taula de debat del Cercle d'Infraestructures. Foto: Content Factory

Fernando Martín

OFICIAL DE NOTARÍA E INGENIERO TÉCNICO

La protección de la identidad digital

Cualquiera que tenga información personal publicada en Internet, incluidas entidades, puede ser objeto de una suplantación de identidad.

Generalmente el robo de identidad online se realiza a través de la cuenta del usuario, mediante técnicas de ingeniería social para adquirir información confidencial. Otro sistema consiste en crear un perfil falso con la información personal del suplantado, procedente de datos del mismo recopilados en internet.

En función del medio utilizado para robar la identidad de una persona podría tratarse de un delito. Así, en el caso del acceso a la cuenta de otro usuario, haciéndose pasar por él, dicha conducta vulnera la privacidad de la víctima y, en consecuencia, el hecho sería denunciable.

Asimismo, en el supuesto de crear un perfil falso suplantando la identidad de otra persona mediante datos como nombre, edad o fotografías, podría ser penado por la ley con penas de cárcel, ya que constituye una vulneración del derecho a la propia imagen.

En cuanto a los medios a implementar para reducir los riesgos potenciales de sufrir un robo de identidad, se aconseja elegir una contraseña robusta compuesta por caracteres alfanuméricos, como mínimo de ocho dígitos. Por otra parte, resulta obligado tener sumo cuidado con las redes WiFi públicas, para no compartir datos sensibles en accesos a internet.

Entre las medidas a adoptar se debe procurar que la información emitida viaje cifrada, y utilizar cuando se envíe información personal, páginas cuya URL comience por https.

Además, conviene actuar con cautela ante correos que aparentan proceder de entidades bancarias, alertan de problemas de

seguridad, o bien, ofrecen descuentos o promociones. Por lo que se refiere a las redes sociales, conviene configurar el perfil en las mismas con el mayor nivel de privacidad posible, así como evitar compartir vídeos o fotos de carácter comprometido que podrían utilizarse para extorsionar a las víctimas.

Los procedimientos a seguir en caso de ser objeto de una suplantación de identidad en una red social consisten en efectuar la correspondiente comunicación, a través de los enlaces previstos en el marco de la misma, para denunciar dicha situación. A continuación, pueden denunciarse los hechos ante las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado. Otro instrumento adecuado consiste en recogerlo en acta notarial, y finalmente ponerlo en conocimiento de la Agencia Española de Protección de Datos.

Asimismo, la suplantación de identidad también se manifiesta en el mundo offline, principalmente a través de la contratación irregular en servicios de telecomunicaciones, que en numerosas ocasiones deriva en una inclusión en ficheros de morosidad. En este sentido, se recomienda presentar una denuncia ante la Policía Nacional o la Guardia Civil por presunto fraude en la contratación.

Finalmente, si las consecuencias producidas en el hecho del robo y la suplantación de identidad tienen repercusiones de carácter legal y jurídico, conviene recurrir a un abogado experto en delitos tecnológicos.

De todos modos, la proliferación de este tipo de delitos insta a los ciudadanos digitales a adoptar medidas para proteger su identidad digital, como así sucede tradicionalmente con la protección de la identidad física, actuar en el mundo virtual con las cautelas y reservas que se aplican en el mundo real. //

Tarragó
comunicació, s.c.

PORTERO ELECTRÓNICO
VIDEO PORTERO
TELEFONÍA
INTERCOMUNICACIÓN
TV C.C. B/N Y COLOR
MEGAFONÍA
ANTENAS TV
AMBIENTE MUSICAL

Sugranyes, 6-8 - 08028 BARCELONA - Tel. 93 432 14 79
Mossèn Cinto Verdagué, 70 - 08830 SANT BOI - Tel. 93 654 75 51
tarrago@tarrago-fermaxsat.com

conquistó tan solo cuatro municipios del territorio, pero fue en la gran mayoría segunda fuerza por delante del resto de candidaturas, incluida la UCD.

40 años después

Cuatro décadas después de aquel 15 de junio de 1977, el panorama político se encuentra en un momento interesante y de cambio. La efervescencia de nuevos partidos, la estela de la crisis, la corrupción, el hastío de la ciudadanía por la clase política, el conflicto territorial, existe un cóctel que ya ha abierto una brecha, en cierta medida, con el bipartidismo tradicional entre PP y PSOE.

Este nuevo tablero de juego ya se reflejó en las dos últimas elecciones, en las que el Baix Llobregat y L'Hospitalet volvieron a votar, al igual que en 1977, totalmente distinto a la mayoría conservadora de las Cortes. Mientras que en el Congreso y en el Senado, el Partido Popular de Rajoy no pasaba factura, en la comarca ganaba, el 20-D, por unanimidad en todos los municipios la candidatura de 'En Comú Podem', mientras que en las del 26 de junio hacía lo propio a excepción de Collbató y Sant Just Desvern.

El PSC, por su parte, pasaba a ser la segunda fuerza sumando los 31 municipios. De hecho, es interesante ver como se han intercambiado, prácticamente con exactitud, el número de votos. El PSC obtuvo un total de 162.280 en 1977, mientras que el PSUC se quedó con 113.818. En 2016, 'En Comú Podem' alcanzó los 151.234 frente a un PSC que no pasó de los 113.609. De la misma manera, los partidos conservadores siguen teniendo un peso secundario. ■■■

Els Ajuntaments, contra els pressupostos antisocials

El passat 4 d'abril el govern espanyol del Partit Popular va presentar l'esborrany de Pressupostos Generals de l'Estat per al 2017.

A més de ser uns pressupostos antisocials, que disten molt de la recuperació de drets que pretenen vendre per una suposada millora de l'economia, aquest partit ha decidit posar través als processos de municipalització dels serveis públics que volen afrontar diversos ajuntaments.

Per això, vam optar per presentar al ple municipal de Cornellà del mes d'abril una moció de denúncia d'aquests pressupostos, que atempten contra els drets de la classe treballadora i contra l'autonomia dels municipis.

El que proposàvem era exigir al govern de l'Estat la supressió de la Disposició Addicional Vint-i-setena del projecte de pressupost, que ve gairebé a impossibilitar els processos de recuperació de la gestió pública directa dels serveis municipals; així com l'eliminació de la taxa de reposició que limita la contractació de nou personal per part de les administracions.

Finalment, la moció va sortir endavant. Es va aprovar amb els vots a favor del PSC i ICV-EUiA, l'abstenció d'ERC i el vot en contra de la dreta. Sí, el PSC de Balmón, que es va situar del costat de Susana Díaz i de l'aparell del PSOE, dels que van facilitar el govern del PP i estaven disposats a permetre uns pressupostos neoliberals, va secundar que l'Ajuntament de Cornellà emetés un missatge ben clar i nítid: els pressupostos del PP ni ens serveixen als municipis ni ens serveix al poble treballador.

Ara, la pilota és en bona part a la teulada del PSOE. La «socialdemocràcia» de sempre, amb discurs progressista però pràctica neoliberal, que tant hem patit a la nostra comarca.

Ja no val defensar al Baix Llobregat una cosa i a Madrid una altra; cal dir d'una manera molt clara si s'està del costat del territori i de les classes populars o si s'està -com sempre ha estat el PSOE- del costat dels poders econòmics i, ara, de l'aparell de l'Estat governat pel Partit Popular. ■■■

RAJOY, EN LA SESIÓN DE INVESTIDURA DE LA ACTUAL LEGISLATURA

Vidal Aragonés

REGIDOR CORNELLÀ EN COMÚ - CRIDA PER CORNELLÀ

ELS MILLORS PLANS D'ESTIU
Del 2 al 25 de juny 2017

599€

Conjunt Iris
Inclou una taula extensible (150/200 x 90 x 75 cm) i 6 cadires d'alumini i textils.

Gaudeix de bons moments *al jardí*

Barbacoa Performace Charbroil 3500
299€

amb calaix recollidor de cendres, graella i sistema d'aspiració.

Amb targeta de fidelitat
259€

299€
Piscina Bestway Power Steel Disseny d'imitació al rattan. 360 x 100 cm amb depuradora cartutx de 2006 L/h i escala. Capacitat 9.150 L.

Barbacoa Compact Kettle
99€99

Negra. Cubell amb 10 anys de garantia. Ø47 cm

Amb targeta de fidelitat
39€

59€
Cica Cyca revoluta En test de 10 L

i sense *insectes*

Plantes repel·lents Ø13 cm
1€95/u

i per als nostres *amiguets*

Aquari Mycrab' Ciano
Capacitat: 75 L
39€95

Aliment gats Origéa
De gall d'indi, 2Kg
14€95

Sac de 400g **GRATIS**

Promocions vàlides fins el 25 de juny.

Jardiland a Gavà

C-32 - Sortida Gavà - Platja - Tel.: 93 662 20 50
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 21h.
Diumenges i festius de 10 a 20:30h.

www.jardiland.es
f t in p

La meitat de mandat porta dos canvis a les alcaldies

Castelldefels i Sant Esteve Sesrovires són els municipis que alternaran els seus líders locals al juny i al setembre, respectivament

El PSC sumarà dues alcaldies al territori amb María Miranda a Castelldefels i Enric Carbonell (2003-2015) a Sant Esteve Sesrovires

I. C.

Es presidents del Govern de l'Estat i dels governs autonòmics tenen, entre les seves principals competències, dissoldre les corresponents cambres legislatives i convocar eleccions. No passa el mateix, com és sabut, amb els alcaldes. Els mandats locals, doncs, s'han d'exhaurir fins a les següents eleccions

ons municipals que, cada quatre anys, es celebren. Això facilita, inevitablement, que hi hagi més d'un alcalde o alcaldessa durant un mateix mandat, sigui per la inestabilitat política d'un equip de govern o sigui per un acord d'investidura entre partits que comparteixen l'alcaldia, coneixedors que el mandat sempre durarà quatre anys i que, per tant, poden fer dos cadascú.

En aquest sentit, Castelldefels i Sant Esteve Sesrovires seran els dos municipis que canviaran pròximament

les seves alcaldesses en el marc dels actuals acords de govern. El primer d'ells serà la ciutat costanera del Baix que, aquest mateix mes de juny, celebrarà el relleu de Candela López (Movem Castelldefels) a María Miranda (PSC).

Sis anys després

La líder socialista es convertirà, en concret, el 13 de juny, en la nova alcaldessa de la ciutat tornant a donar l'alcaldia als socialistes, que no compten amb ella des del mandat de Joan Sau (2009-2011) tot i ser una de les ciutats històriques del PSC amb el desaparegut Agustín Marina (1979-2002) i Antonio Padilla (2002-2009) com a principals representants.

Com és sabut, darrerament, el partit no ha comptat amb el suport esperat a les urnes, propiciant, de fet, la primera alcaldia del Partit Popular a la ciutat i al Baix Llobregat de la mà de Manuel Reyes (2011-2015). Curiosament, al 2011, va ser alcalde tot i empatar tècnicament amb el PSC als comicis locals; al 2015, en canvi, un acord a quatre bandes entre Movem Castelldefels, el PSC, ERC i Castelldefels Sí Que Es Pot va derivar en aquesta alcaldia compartida, primer, amb la també coordinadora d'Iniciativa al Baix Llobregat, Candela López, i, segon, amb María Miranda.

La socialista, com a segona força més votada, tot i que per només una seixantena de vots, tindria l'avantatge de ser l'alcaldessa en la segona part del mandat, el que sempre acostuma a deixar un major rèdit electoral a les següents eleccions. En contra, Miranda va haver d'acceptar, a petició d'ERC, que Castelldefels passés a formar part de l'Associació de Municipis per la Independència.

Torna Carbonell a Sant Esteve

Sant Esteve Sesrovires serà l'altre municipi que també alternarà l'alcaldia pròximament. La republicana Maria del Carme Rallo (ERC), primera alcaldessa de la vila, deixarà de ser la màxima representant del govern local per cedir el testimoni a Enric Carbonell (PSC), alcalde de Sant Esteve de l'any 2003 al 2015.

Serà, però, al mes de setembre i no ben bé a la meitat de mandat, donat que l'actual pacte de govern no va ser el primer resultat de les eleccions municipals. En un primer moment, ERC, ARA, CiU i Locos por Sanes (LxS) van tancar un acord d'investidura, amb Rallo d'alcaldessa, que desbancava al PSC de l'alcaldia per primera vegada en l'etapa democràtica. L'acord, però, no va durar ni un any. Al desembre, els tres grups minoritaris signants del pacte van presentar la renúncia a les delegacions d'alcaldia, deixant sols a ERC.

Va ser aleshores quan els republicans van tancar un nou pacte de govern, en aquest cas, amb el PSC de Carbonell i amb Entesa de Jordi Borrell, que assumirà la segona tinença d'alcaldia. ■■■

MARÍA MIRANDA (PSC) PASSARÀ A SER L'ALCALDESSA DE CASTELLDEFELS I ENRIC CARBONELL (PSC) TORNARÀ A SER L'ALCALDE DE SANT ESTEVE SESROVIRES, AGAFANT EL RELLEU DE MARIA DEL CARME RALLO (ERC), PRIMERA ALCALDESSA REPUBLICANA I DONA DEL MUNICIPI

La fortuna afavoreix als valents

Josep-Ramon Mut

REGIDOR D'ERC CERVELLÓ
I DIPUTAT PROVINCIAL D'URBANISME I HABITATGE

Alexandre Magne, un dels personatges més rellevants de la història de la humanitat, repetia abans de les batalles a les seves tropes que la fortuna només afavoria a aquells homes valents. Els fets li van donar la raó perquè amb una curta vida va aconseguir helenitzar bona part del món conegut, i ell personalment es convertiria en un mite, i fins i tot en una figura divina.

La necessitat de que aquells líders que els hi toca prendre decisions ho facin amb determinació, valentia i fermesa és imprescindible, perquè és més fàcil no fer res, i evitar així qualsevol crítica, que prendre decisions que segur que a algú no li agrada.

Però no prendre decisions provoca immobilitat i desgovern. Igual que Alexandre Magne no tenia cap obligació d'arribar amb la seva gent fins a l'Índia, el fet d'haver pres aquesta decisió va provocar que el món canviés i que les relacions comercials, culturals i de tot tipus entre orient i occident canviessin per sempre més.

Ara bé, aquella decisió valenta i arriscada no va estar exempta de crítiques, i quan la decisió d'avançar cap a orient s'estava executant les crítiques van ser furibundes i fins i tot es va acusar a

Alexandre Magne de boig i egocèntric, però no per això Alexandre Magne es va arronsar i va decidir no fer res, i gràcies a aquella decisió valenta la vida dels macedonis, perses etc va millorar substancialment. Sempre he dit que prefereixo a aquells dirigents que s'equivoquen però intenten fer coses, que no aquells que no fan res i que es dediquen a dir sí a tothom però no executar mai res. Ara que justament portem dos anys de mandat municipal, veus ràpidament quins són els municipis on l'alcaldessa o l'alcalde està treballant, i per contra aquells que simplement l'alcalde es dedica a fer fotos i dir sí a tort i dret no executant cap projecte que a la ciutadania li comporti una millora en la seva qualitat de vida.

Potser dona més vots només dedicar-se a fer-se fotos i dir sí a tothom no desgastant-se prenent decisions, però si la política és l'art d'anar assolint fites per millorar la vida de la gent, d'aquí a uns anys aquells polítics hauran caigut en l'oblit, i només seran recordats com aquelles figures intranscendents que només ens van fer perdre el temps a tots plegats.

Com deia el President Tarradellas, té dret al perdó aquell que ho intenta, no aquell que no fa res. ■■■

TARRADELLAS VA SER
PRESIDENT DE LA GENERALITAT
(1954-1980) I ALHORA DE LA DIPUTACIÓ
DE BARCELONA (1977-1980) | EFE

La Diputació de Barcelona commemora el 40è aniversari del retorn de Tarradellas

L'acte central serà la celebració del seminari 'Memòria d'una determinació', el 7 de juny, al Monestir de Poblet

La jornada permetrà analitzar tota la trajectòria política de Tarradellas, des dels seus inicis fins el restabliment de la Generalitat

Redacció

El Monestir de Poblet acollirà, dimecres 7 de juny, el seminari «Memòria d'una determinació» amb motiu del 40è aniversari del retorn de Josep Tarradellas, president de la Generalitat de Catalunya (1954-1980) i alhora president de la Diputació de Barcelona (1977-1980), impulsat per la pròpia corporació i l'Arxiu Montserrat Tarradellas i Macià.

És per aquest motiu que la Diputació de Barcelona organitza un conjunt d'actes commemoratius que es realitzaran al llarg de l'any i on es recordarà que, després de trenta-vuit anys de dictadura franquista i d'un forçat i llarg exili, Catalunya va aconseguir el restabliment de la institució d'autogovern.

La jornada serà inaugurada pels presidents de la Diputació de Barcelona, Mercè Conesa, i Tarragona, Josep

La **Diputació de Barcelona** celebra, també durant aquest 2017, el 125è aniversari de les **Bases de Manresa** i el 50è aniversari del moviment de **regidors democràtics**

Poblet, així com la consellera de Presidència de la Generalitat, Neus Munté, i l'Abat de Poblet, Octavi Vilà.

Al llarg del seminari s'analitzarà tota la trajectòria política de Tarradellas, des dels seus inicis quan es va forjar com a polític fins al seu retorn i el restabliment de la Generalitat, posant èmfasi, també, als anys de la Guerra Civil i al llarg exili a Saint-Martin-Le Beau.

Quatre commemoracions més

El retorn de Josep Tarradellas no és la única efemèride que la Diputació de Barcelona commemora. Si fa tres anys la corporació barcelonina celebrava el centenari de la constitució de la Mancomunitat de Catalunya, la Diputació recordarà que ara fa cent anys va morir Enric Prat de la Riba i que també es va elegir a Josep Puig i Cadafalch com a segon president de la Mancomunitat.

Les altres dues commemoracions del 2017 són el 125è aniversari de les Bases de Manresa i el 50è aniversari del moviment de regidors democràtics. ///

Centre de Negocis Edifici e//lobregat

¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES OFICIALES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?

DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

El cliente puede utilizar nuestra dirección como domicilio de su empresa a todos los efectos. Recogeremos en su nombre correspondencia comercial, certificados, notificaciones administrativas y la pequeña paquetería que le puedan enviar. Una vez recepcionado, avisamos al cliente y le hacemos llegar la documentación.

CONTRATACIONES
ANUALES:
35 EUROS
+ IVA
POR MES

OTROS SERVICIOS

Oficina virtual, desvío de llamadas a un número de teléfono exclusivo, atención telefónica, sala de reuniones, despachos equipados con teléfono y fibra óptica, secretarías virtuales, venta de sociedades de nueva creación, servicio gestoría, etc.

* consultar precios

Somos una empresa de servicios, con más de 25 años de experiencia, que dispone de un edificio destinado a "centro de negocios", dedicado a proporcionar a cualquier empresa la infraestructura administrativa necesaria para llevar a cabo su actividad de forma inmediata y económica.

Llámenos e infórmese sin compromiso: 902 800 248
centrodenegocios@elllobregat.com
Calle Raurich N° 62 - 08830 Sant Boi de Llobregat

Miguel García

PORTAVEU DE C'S A L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET

Bandas organizadas acosan a los vecinos y ocupan viviendas sociales públicas en L'Hospitalet ante la pasividad de la Generalitat y el Ayuntamiento

El acceso a una vivienda sigue siendo una necesidad imposible de cubrir para muchas familias en L'Hospitalet de Llobregat y, en general, toda el Área Metropolitana de Barcelona. A la precariedad laboral y pérdida de poder adquisitivo de las clases medias y trabajadoras se le suma las limitaciones de un mercado inmobiliario que, a parte de las dinámicas especulativas, tiene que afrontar la presión de la demanda turística espoleada por la moratoria hotelera establecida en Barcelona por el gobierno de Ada Colau.

En Cs creemos que hay que tomarse en serio las políticas de vivienda porque tiene un efecto crucial en la vida de las personas y, como hemos visto con la crisis, en la economía del país. Una de las políticas que creemos más importantes es formar un parque público de viviendas sociales de alquiler asequible que ayude a aliviar las tensiones del mercado y facilite una vivienda a los colectivos más vulnerables. En L'Hospitalet logramos aprobar la propuesta de Cs de realizar un Plan Local de Vivienda con este objetivo, el cual tiene que consensuarse entre el gobierno local y el de la Generalitat. Sin embargo, a pesar de las palabras grandilocuentes del gobierno local de la socialista Núria Marín y del autonómico del independentista Puigdemont, sus actos no demuestran demasiado interés en abordar la problemática de la vivienda.

Un ejemplo sangrante es lo que está sucediendo en un edificio en la calle Victoria Kent de L'Hospitalet, en el cual se encuentran de los pocos pisos que tiene la Generalitat en propiedad para alquiler social en la ciudad. Ban-

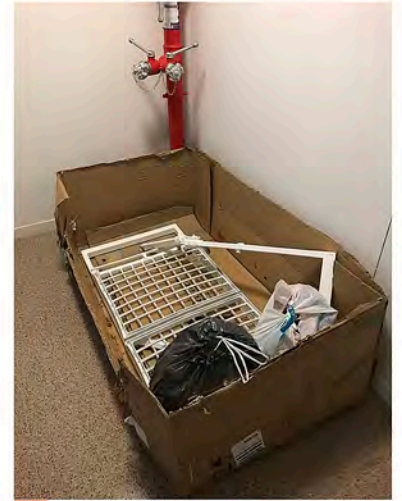
das organizadas se aprovechan de la dejadez de la administración para ocupar pisos, atentando contra los derechos de las personas vulnerables que habían seguido los cauces legales para acceder a esa vivienda. Luego, aprovechando la alta demanda de vivienda, trafican con esos pisos impunemente. Tan lucrativo debe ser ese tráfico ilegal que las bandas recurren a perros peligrosos para alejar bandas rivales e intimidar a los vecinos legales que resisten heroicamente en el edificio. Digo heroicamente porque, efectivamente, tienen que afrontar el acoso de estas bandas desde el abandono de la administración y, frecuentemente, son los únicos que, hastiados, se enfrentan a estas bandas. Destrozos, amenazas y demás prácticas de acoso inmobiliario para expulsar a los vecinos y así disponer de más pisos que ocupar. Pisos, no lo olvidemos, patrimonio público pagados con los impuestos de todos.

El Grupo Municipal de Cs de L'Hospitalet llevamos en el pasado pleno este problema y planteamos que el Ayuntamiento propusiera a la Generalitat que le cediera la gestión de sus viviendas sociales porque la administración más cercana al ciudadano puede abordar estos problemas de forma más ágil. Pero el PSC votó en contra dejando claro que no quiere complicarse la vida, contando con el apoyo de los independentistas que nunca quieren asumir que la Generalitat no lo haga todo bien. El PSC llegó a votar en contra hasta de que se abordase este problema en la Junta Local de Seguridad que preside la alcaldesa Núria Marín. ¿No le preocupan los vecinos de L'Hospitalet? A Cs sí, desde luego, y vamos a seguir insistiendo hasta que se resuelva. ///

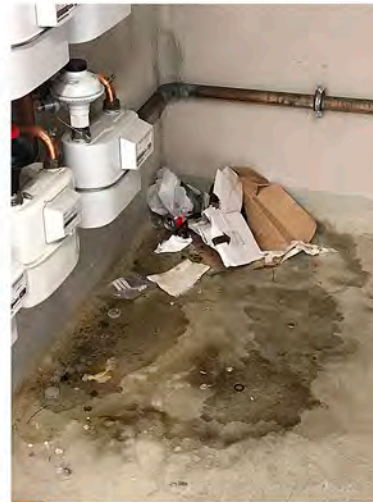
Las mafias ocupan viviendas sociales de la Generalitat en C/ Victoria Kent (l'Hospitalet de Llobregat) e intimidan a los vecinos que accedieron legalmente ante la dejadez de la Generalitat y el gobierno municipal de Núria Marín (PSC)

Gente viviendo en los rellanos de los pisos

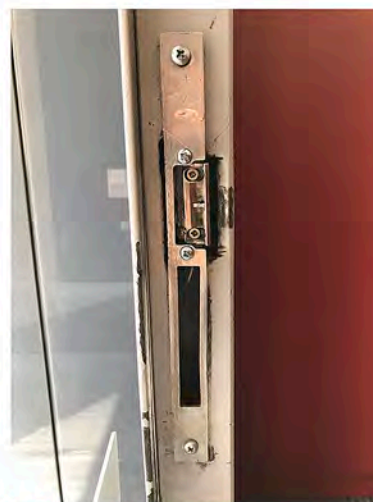
Acumulación de basuras en los rellanos

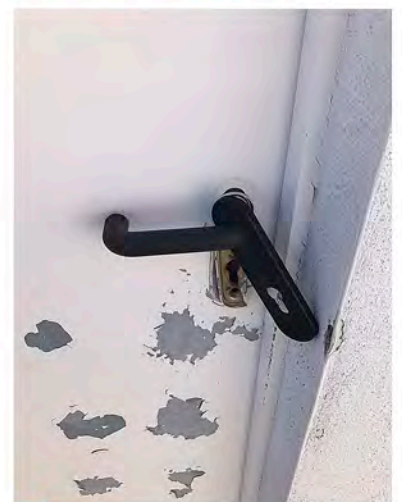
Acumulación de basura en las salas de contadores

Las deficientes instalaciones de puertas de la Agencia Catalana de la Vivienda no impide la ocupación ilegal de las viviendas sociales

Cerraduras forzadas para ocupar las viviendas sociales

Cerraduras forzadas para manipular los contadores y piratear los suministros

José Luis Morlanes, expresidente del Consell Comarcal y exsecretario general de la UGT del Baix Llobregat

José Luis Morlanes: “Nadie puede estar en política toda la vida y ser eficiente”

“Yo no me veía en la política toda la vida. Al estar fuera te das cuenta de lo grande que es el mundo”

“Nunca tuve una denuncia de nadie y lo que sé es que todos los proyectos que tiramos adelante lograron la unanimidad política”

José Luis Morlanes nació en Pozuelo de Calatrava (Ciudad Real) en 1963, pero a los cinco años llegó a Cornellà y ahí sigue. Empezó a militar en la UGT en 1977 y en el PSC en 1978, el año de su constitución. Su trayectoria política difiere de la de cualquier alcalde o concejal que haya habido en el Baix Llobregat, porque pasó de la esfera pública a la privada sin reparos y ahí sigue, ahora al frente de una empresa de energías renovables. En esa dilatada trayectoria ha sido secretario general de la UGT del Baix Llobregat (1990-1998), presidente del Consell Comarcal (1998-2003), teniente de alcalde de urbanismo de Cornellà (1999-2003), pero también vicepresidente económico del RCD Espanyol y vicepresidente de la empresa La Seda. “He pasado por varias secciones de los periódicos y eso es poco habitual: laboral, política, economía y deportes. Esa es mi suerte”, asegura.

Pere Ríos

De trato afable y campechano, Morlanes concreta la entrevista para EL LLOBREGAT después de hacer y deshacer la cita en varias ocasiones en una misma mañana. No pasa más de una semana sin que esté embarcando para viajar a una punta y otra del mundo en la expansión de su empresa. Propone hacer un tentempié cuando acabe de firmar en una notaría de Barcelona, antes de partir. “Nadie puede estar en política toda la vida y ser eficiente, porque para eso hace falta aceptar cosas en las que no crees. Es mejor disfrutar unos años sirviendo a la comunidad. A partir de ahí hay gente que vive mirando para atrás, a mí me interesa lo que queda por hacer”, asegura sin rodeos, antes de empezar a repasar su trayectoria por orden cronológico.

“Yo me hice adulto en la UGT y tengo un recuerdo feliz

de esa etapa. El sindicato venía de ser muy marginal en la comarca y Josep Maria Rañé lideró un esfuerzo por hacer de la UGT una fuerza central en el Baix Llobregat, al punto de que concluimos ganándole las elecciones sindicales a Comisiones Obreras por primera vez en la historia en 1990”, relata Morlanes, aunque CCOO cuestiona esa afirmación y recuerda que se pueden consultar las actas oficiales.

La reconversión industrial que vivió la comarca a mediados de la década de 1980, dice, significó la últi-

MORLANES DIRIGE, ACTUALMENTE, UNA EMPRESA DE ENERGÍAS RENOVABLES QUE HABÍA INICIADO EN 2007 | PERE RÍOS

ma gran transformación de la comarca. “El Baix Llobregat dejó atrás sectores que habían perdido sentido en el mundo y fruto del acuerdo de reindustrialización del Gobierno socialista se inició una nueva etapa, que nos trajo cosas como la Seat en Martorell, inaugurada en 1986. La comarca pasó de ser una zona suburbial con una implantación industrial a ser una de las zonas económicas más equilibradas de España, donde ha florecido un sector

terciario y eso explica que el Baix Llobregat lidere el PIB por habitante en Cataluña”.

Miles de trabajadores perdieron su empleo, pero Morlanes considera que, visto con perspectiva, el haber final es más que positivo. “Para que nazca lo nuevo tiene que morir lo viejo, no hay alternativa. Aquello fue durísimo y recuerdo que alcanzamos el 30% de paro en la comarca en 1984. Yo entonces era un joven secretario de acción sindical de la UGT que tenía dos y tres expedientes de regulación de empleo por semana. Se cerraron empresas importantes como la Bru o la Corberó, pero también decenas de pequeñas y medianas empresas. Fueron años tremendos”. La lección positiva que, en su opinión, se derivó de aquella época, fue el pacto de un proyecto de comarca, “liderado por la izquierda, especialmente por el PSC, pero al que se sumaron organizaciones empresa-

riales conservadora, incluso en algunos momentos Convergència”.

Presidente comarcal

Después de su etapa en el sindicato, Morlanes presidió el Consell Comarcal del Baix Llobregat de 1998 a 2003, aunque diversas fuentes socialistas explican que el candidato al cargo era Antonio Balmón, entonces concejal de Cornellà. “No sé si eso era así. Yo no era candidato a nada, solo decidí que mis años en la UGT habían llegado a su fin y así lo hice saber. José Montilla me sugirió si estaba interesado en asumir la presidencia del Consell Comarcal y me pareció una forma distinta de seguir trabajando en lo mismo, que era transformar el Baix Llobregat”, explica Morlanes, siempre diplomático en las respuestas y poco dado a reabrir heridas con nadie. “Asumí la presidencia del Consell Comarcal sin oposición y no tengo conocimiento de que eso fuera en detrimento de Antonio Balmón, que siempre me apoyó muchísimo”.

Esa etapa se solapa con su época de teniente alcalde urbanismo en Cornellà de 1999 a 2003, unos años en los que nacieron proyectos como El Corte Inglés, el plan de ascensores de Sant Ildefons o el Word Trade Centre. “Aquello significaba sustituir una empresa contaminante con 200 empleados, como era la Pirelli, por un parque empresarial que emplea a más de dos mil personas. Y de paso impedimos que se instalara una central de camiones que hubiera generado mucha riqueza

en el territorio y muchos problemas. Cornellà pasó de ser una ciudad dormitorio a una ciudad en la que cada día entran a trabajar muchas más personas de las que salen”.

Niega las comisiones

Aún hoy corre una leyenda urbana que atribuye a Morlanes ser beneficiario del cobro de comisiones por el impulso de esos grandes proyectos urbanísticos. Él lo niega con rotundidad. “Nunca tuve una denuncia de nadie y lo que sé es que todos los proyectos que tiramos adelante lograron la unanimidad política. Siempre se pueden decir tonterías, que es la herramienta que utilizan los incapaces. He visto revistillas de gente muy incapaz que no ha transformado nada en su vida diciendo cosas como las que dices, pero la gente sería jamás ha cuestionado la honorabilidad de lo que hemos hecho en Cornellà”.

Y para insistir en su tesis, apela a un hecho incuestionable. “Si algo ha quedado claro en España en los últimos años es que el que ha metido mano en la caja lo paga, tarde o temprano. Una de las cosas notables del PSC en Cornellà es que después de 30 años no ha habido ni un solo escándalo de corrupción”.

- Durante su etapa como vicepresidente de La Seda sí que estuvo imputado por el presunto desvío de 2,5 millones de euros de una empresa de la que era administrador.

- ¿Y eso qué tiene que ver? Estuve imputado y desimputado. Es que es más importante ser desimputado,

He comprado dos
empresas **en concurso**
de acreedores que
ahora mantienen
200 empleados

porque es un acto racional después de una comprobación. Si a ti mañana alguien te acusa de ser consejero de una empresa de la que no has sido nunca y de vender un activo que no se ha vendido ¿te preocuparía? Lamentablemente aquí estas cosas duran cinco años, para llegar a la conclusión que se podía haber llegado mirando el registro de la propiedad y el registro mercantil, que es lo que yo aporté.

El salto a lo privado

Su marcha del Consell Comarcal no fue voluntaria, reconoce. “José Zaragoza [dirigente del PSC comarcal y catalán] me informó de que el partido había decidido poner una mujer al frente y le dije que entonces lo teníamos mal, porque yo no era mujer. Salí de la calle de Nicaragua y me fui a trabajar La Seda. Agradezco aquella decisión porque después de lo público he visto la diversidad de lo privado. Yo no me veía en la política toda la vida. Al estar fuera te das cuenta de lo grande que es el mundo”.

Su etapa en La Seda tuvo dos etapas. Durante 2003 y 2004 le tocó “asumir acci-

MORLANES FUE VICEPRESIDENTE ECONÓMICO DEL RCD ESPANYOL

dentalmente la dirección general por los problemas que hay en las grandes compañías entre los accionistas”. En 2004 se marchó para asumir la consejería delegada del Espanyol, pero en 2009 regresó a La Seda para hacerse cargo de la presidencia y afrontar “una crisis enorme, en la que asumí una reestructuración, busqué unos accionistas y en el 2013 la dejé”. De esa últi-

ma etapa data su imputación judicial y posterior exculpación.

“Ser una persona pública y tener inconvenientes es bastante usual”, asegura, y añade que gestionó uno de los períodos de mayor inversión pública y privada de Cornellà, con casi 500 millones de euros. “De aquel planeamiento urbanístico nadie puede decir ninguna crítica,

excepto tonterías. Eso me llena de orgullo, porque uno se puede equivocar en política, pero nunca meter la mano en la caja”. A partir de ahí, asegura que “asumió riesgos”, como instalar los ascensores de Sant Ildefons en la acera, que es espacio público. “Pero ¿quién iba a discutir que la ciudad no fuera solidaria con las personas que no podían subir la compra a su casa?”, se pregunta. O las expropiaciones en la carretera de Esplugues para que llegara el tranvía. También evoca la red de guarderías que se hizo en Cornellà o las residencias para gente mayor, pero si de algo está ufano es de la construcción del campo del Espanyol.

Todo empezó en almuerzo con el director del Wolrd Trade Centre, en el que Morlanes le pidió apoyo económico para el deporte local y aquél le recordó que ese equipo de fútbol de primera división quería irse del estadio de Montjuïc.

“Yo tenía una espinita que era la entrada a Cornellà por la zona de El Prat, donde había una gravera horrible y era un antiguo vertedero. Al final hicimos un consenso amplísi-

mo y el día del convenio firmamos siete administraciones de casi todos los partidos que había en Cataluña”. En el planeamiento se tenía que decidir la ubicación del campo y al final salió beneficiada su ciudad. “Yo era teniente de alcalde de Cornellà y pusimos el 52% en Cornellà y el 48% en El Prat, y la entrada institucional está en Cornellà”. Tras eso vino el centro comercial Splau “y una zona deportiva de la superficie de una anilla olímpica con el estadio de atletismo, la Federación Española de Tenis, el parque deportivo del Cornellà, el campo del Espanyol y el campo del Cornellà”.

Cambio de aires

“Salí de La Seda a mediados del 2013 porque no estaba de acuerdo con el accionista mayoritario y después se vio que llevaron la empresa a concurso”, recuerda. A partir de entonces pasó a ocuparse de una empresa de energías renovables que había empezado en 2007 con otra sociedad de Extremadura dedicada a la construcción de plantas fotovoltaicas. Ahora tienen 140 plantas y presencia en 20 países. “El otro día

estaba en Méjico, la semana que viene me voy a Alemania y en junio estaré en Vietnam. A mí me gusta lo que como y por eso disfruto. Me gustaba lo que comía cuando estaba en la UGT, me encantó lo que comía cuando estaba en Cornellà y me gusta lo que como trabajando en mi empresa. Solo dejaré de ser del PSC y de la UGT por defunción de unos o de otros”.

¿Se puede ser socialista dedicándose a ganar dinero desde la empresa privada?

-Totalmente. Sabía que me ibas a preguntar eso. Yo he comprado dos empresas en concurso de acreedores que iban a cerrar y ahora mantienen 200 empleos. La idea de justicia que uno asume cuando es militante socialista no entra en colisión con una visión social de la empresa. El otro día me decía mi hijo que los mileuristas son hoy en día unos privilegiados, pero nosotros no tenemos ningún trabajador que cobre menos de 1.500. Mi principal función es preservar la empresa porque es la base del bienestar de todos los que estamos allí. A lo mejor hace 30 años hubiera dicho que era incompatible, pero ahora no. ///

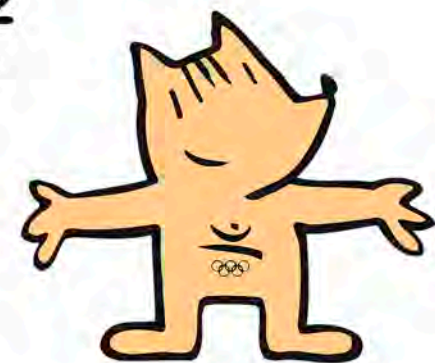
e//lobregat

¿Fuiste voluntario de Barcelona'92 y eres del Baix o de L'Hospitalet?

Ven y participa, 25 años después, en este encuentro inédito con El Llobregat

El 11 de junio, a las 11 horas, en el emblemático Canal Olímpic de Catalunya, en Castelldefels

Y si tienes una camiseta, una gorra o un Cobi de recuerdo...

Trae un elemento significativo de aquellos Juegos que hicimos grandes entre todos

El Llobregat incrementa els seus profetes

Jesús Vila, Núria Marqués, Frederic Cano, SOS Delta, Molins Acull i GATS, nous guanyadors dels Premis El Llobregat

La publicació comarcal El Llobregat celebra, a l'auditori de El Cèntric, a El Prat de Llobregat, la gala de la tercera edició dels seus guardons

Més de dues-centes persones, entre elles, autoritats de dins i fora del territori, assisteixen a la gran festa de la publicació i del territori

Redacció

El Llobregat ja té els seus nous guardonats d'aquest 2017. La publicació comarcal del Baix Llobregat i L'Hospitalet ha celebrat, el 4 de maig a l'Auditori del Cèntric de El Prat, la seva gala de la tercera edició dels Premis El Llobregat per reconèixer, novament, la feina de sis persones o entitats vinculades al territori.

En concret, el periodista hospitalenc Jesús Vila (Premi periodístic Aigües Cristal·lines); la nedadora paralímpica de Castellví de Rosanes Núria Marqués (Premi a la Major Crescuda); el director i fundador d'ETV, Frederic Cano (Premi Cabal Amazònic a la trajectòria); SOS Delta del Llobregat (Premi a l'Afluent Verd); Molins Acull (Premi Aigües Braves) i l'entitat pratenc GATS (Premi Riba Solidària) han estat els nous guanyadors d'aquesta consolidada festa del territori.

Es sumen així a la llista de 'profetes' del Baix de El Llobregat, que ja compta amb un total de 18 guanyadores en aquests tres anys de premis: Jordi Évole, Karra Elejalde, Manel Esteller, Sonia Corrochano, Cristina Manresa, Francesc Casbas, Associació Educativa Itaca, Banc dels Aliments, Ecologistes en Acció, Fundació El Llidir,

Les platges, infraestructures de lleure "glocal"

Invitació a la taula debat del *Cicle d'infraestructures*

El proper **dilluns 19 de Juny** del 2017 a l'**Espai del Mar**

(Passeig Marítim, 271 - 275 Castelldefels a les **9h**)

(Esmorzar inclòs)

Ponents:

Maria Miranda, Alcaldessa de Castelldefels

Francesc Vila, Gerent del servei de turisme de la Diputació de Barcelona

Mireia Monfort, Consellera de Turisme del Consell Comarcal del Baix Llobregat

Pere Macias, President del Cercle d'Infraestructures

Joan Carles Valero, Periodista

Confirmar assistència a:

coordinacion@bcncontentfactory.com

El factor de les infraestructures

Desenvolupament Econòmic al Baix Llobregat i l'Hospitalet

Consorti del Parc Agrari del Baix Llobregat i Associació d'Aturats Majors de 50 anys van ser els anterior guardonats.

L'acte ha comptat amb una important representació institucional de dins i fora del territori, entre ells, el subdelegat del Govern d'Estat a Catalunya, Emilio Ablanedo; el director del Consell Català de l'Esport, Antoni Reig; l'alcalde de El Prat, Lluís Tejedor, que va realitzar l'obertura institucional de l'acte, i alcaldes i alcaldesses de la resta del territori (Viladecans, Gavà, Sant Feliu de Llobregat, Sant Vicenç dels Horts i El Papiol); regidors de tot el Baix Llobregat i L'Hospitalet; representants de les administracions supramunicipals (Diputació de Barcelona i AMB), així com les primeres espases del món patronal (PIMEC i Aeball); sindical (UGT, CCOO i USOC), acompanyats de destacades persones vinculades al teixit empresarial, social i cultural.

En total, més de dos-cents assistents que fan d'aquesta festa un mirall del Baix Llobregat i L'Hospitalet: "Més enllà de ser la festa del nostre mitjà de comunicació, la gala s'ha consolidat com una gran festa de tot el Baix Llobregat i L'Hospitalet i, per tant, creiem que, d'aquesta manera, també fem comarca", ha dit el director de El Llobregat, Imanol Crespo.

Treball en equip i en xarxa

El Llobregat va néixer a l'abril de 2006 i des d'aleshores porta 123 edicions impreses publicades de manera ininterrompuda, a més de la seva edició digital elllobregat.com. La gala serveix, doncs, per fer balanç de l'any i, sobretot, plantejar nous reptes de futur. En aquest sentit, Crespo ha destacat, enguany, el valor fonamental del treball en equip i en xarxa. I és que la publicació ha realitzat en els darrers anys fins a una quinzena d'acords, des de GestXXI i BCN Content Factory, fins els més recents amb La Xarxa o La Vanguardia. És, sens dubte, la principal novetat en el darrer any de la publicació.

Des de setembre, El Llobregat es distribueix encartat, el primer divendres de cada mes, dins del diari del Grupo Godó tant en punts de venda com per subscriptors, gràcies "a un acord que, a punt d'arribar al seu primer any, podem dir que estem encantats i que celebrem enormement", ha dit Crespo en una gala que ha comptat amb Juan Carlos Ruedas, director de Màrqueting de La Vanguardia.

De cara al futur, El Llobregat ha anunciat un enfortiment dels continguts del seu digital, per primera vegada, a través d'una plataforma de pagament amb informacions exclusives en la que ja es treballa.

El Llobregat, premiat com el millor gratuït d'Espanya a l'any 2015 per l'Associació d'Editors Espanyols de Publicacions Periòdiques (AEEPP), és considerat el mitjà comarcal imprès de referència al territori, segons, també, una enquesta a professionals realitzada pel Centre d'Estudis, en el marc del Congrés 'El Baix Llobregat a Debat'. **///**

Jesús Vila - Premi Aigües Cristal·lines

No oblidaré mai aquesta deferència que heu tingut pensant en mí"

Núria Marqués - Premi a la Major Crescruda

Que el premi sigui un reconeixement a l'esport de persones amb discapacitat"

Frederic Cano - Premi Cabal Amazònic

Si haguéssim deixat de donar la veu al carrer, ETV no tindria sentit"

SOS Delta - Premi Afluent Verd

El Delta continua patint amenaces, però algun dia ens podrem jubilar d'aquesta lluita"

Molins Acull - Premi Aigües Braves

Vam sorgir espontàniament al setembre i des d'aleshores ens reunim"

GATS - Premi Riba Solidària

Aquest premi és de totes les entitats que arriben a on no arriba l'Administració"

Santos

Restaurante & Marisquería

Menú diario a 11,5 € con entrante, primer plato, segundo, postre y bebida

NUEVO SALÓN TOTALMENTE REFORMADO

Haga ya su reserva para la verberna de San Juan en el Telf. 936 615 072 o en marisqueriasantos.com

C\ Victoria, 118 - 08830 Sant Boi de Llobregat

3

4

7

8

12

13

1. MÉS DE DUES-CENTES PERSONES VAN ASSISTIR A LA GALA, CELEBRADA A L'AUDITORI EL CÈNTRIC, DE EL PRAT DE LLOBREGAT;
2. EL DIRECTOR DE MÀRQUETING DE LA VANGUARDIA, JUAN CARLOS RUEDAS, ENTREGA EL PREMI AIGÜES CRISTAL-LINES AL PERIODISTA HOSPITALENC JESÚS VILA;
3. FREDERIC CANO, DIRECTOR I FUNDADOR D'ETV, VA SER RECONEGUT PER LA SEVA TRAJECTÒRIA PERIODÍSTICA AL BAIX;
4. LA GALA VA COMPTAR AMB L'ACTUACIÓ DEL GRUP FUNKDATION, AMB LA COREOGRAFIA DE LA PRATENCA ÚRSULA RILO;
5. L'EDITOR DE EL LLOBREGAT, XAVIER PÉREZ LLORCA, REP A L'ALCALDE DE EL PRAT, LLUÍS TEJEDOR;
6. EL DIRECTOR DEL CONSELL CATALÀ DE L'ESPORT, ANTONI REIG, VA ENTREGAR EL PREMI A LA NEDADORA PARALÍMPICA, NÚRIA MARQUÉS;
7. LA PLATAFORMA MOLINS ACULL, A FAVOR D'ACOLLIR REFUGIATS, VA SER GUARDONADA A LA CATEGORIA 'AIGÜES BRAVES';
8. TEJEDOR VA OBRIR L'ACTE AMB UN SALUT INSTITUCIONAL;
9. EMILIO ABLANEDO, SUBDELEGAT DEL GOVERN DE L'ESTAT A CATALUNYA, A LA DRETA DE LA IMATGE, VA SER UN DELS CONVIDATS;
10. ALCALDES I REGIDORS DE GRAN PART DEL TERRITORI VAN ASSISTIR A LA TERCERA GALA DELS PREMIS EL LLOBREGAT;
11. EMILIO ABLANEDO ENTREGA EL PREMI AFLUENT VERD A SOS DELTA
12. L'ENTITAT PRATENCA GATS VA SER PREMIADA PER LA SEVA FEINA EN EL TERCER SECTOR
13. CÒCTEL DE COMIAT AMB TOTS ELS ASSISTENTS !!!

GRAN REVETLLA DE
SANT JOAN
 A LES TERRASSES DEL CASTELL
 CARRER DEL CASTELL, Nº 1 SANT BOI DE LLOBREGAT 08830 (BCN) TEL.: 93 640 07 00 WWW.ELCASTELL.COM

BALL AMB DJ
 50€ TOT INCLÒS

Gaudeix de l'estiu a prop de casa amb El Llobregat

Arriba un especial amb la guia més completa i actualitzada de tot el que es pot fer durant l'estiu al Baix Llobregat i L'Hospitalet

Reportatges temàtics de gastronomia, llocs amb encant, visites en família, festes i tradicions i tot l'oci, a partir del 7 de juliol, al diari digital

Redacció

Aquest estiu, els lectors del Llobregat podreu gaudir de la comarca de la mà de l'Especial Estiu al Baix que BCN Content Factory i la revista El Llobregat us oferirà amb més de 200 pàgines i tot el que es pot fer al Baix Llobregat i L'Hospitalet durant l'estiu. Una àmplia revista que, a més de incorporar una completa guia, us permetrà descobrir la nostra comarca i

l'Hospitalet d'una manera profunda i transversal amb reportatges periodístics i temàtics.

La publicació abordarà totes les temàtiques que envolten l'oci baixllobregatí i comptarà amb dues maneres de lectura amb entrades correlacionades, una de geogràfica, on podreu accedir a la informació mitjançant els diferents pobles i ciutats i una segona entrada de caràcter temàtic amb 10 seccions monogràfiques on podreu descobrir aquelles activitats i llocs més destacats que no us podeu

perdre. L'Estiu al Baix vol ser la revista de capçalera dels mesos de juliol, agost i setembre amb la guia més completa i actualitzada de tot el que es pot fer al Baix Llobregat i L'Hospitalet durant els mesos d'estiu.

La revista especial té voluntat de servei i vol facilitar al màxim l'accés a la informació de la nostra comarca amb tota la informació treballada amb rigor i trepitjant terreny, no serà un refregit d'altres publicacions, sinó que anirà més enllà. Els continguts estaran treballats periodísticament fent les millors i més actualitzades recomanacions amb una visió transversal i temàtica. Vol esdevenir una eina pràctica i útil, amb tota la informació accessible amb un sol clic per brindar als lectors del diari online un instrument perquè durant l'estiu es gaudeixi de tota l'oferta cultural, gastronòmica, patrimonial i d'oci que ofereix la nostra comarca.

La guia la rebran els més de dotze mil subscriptors de la newsletter del Llobregat i totes les entitats i associacions del territori. A més a més, es publicarà online i estarà disponible a partir del 7 de juliol a la home del diari El Llobregat i estarà operativa durant els tres mesos, fins al 30 de setembre. Comptarà amb les següents seccions:

/// Poble a Poble. Secció que recollirà la informació dels 30 municipis del Baix Llobregat i L'Hospitalet amb tres seccions (què visitar, què fer i on menjar) per descobrir l'encant que tenen tots els nostres pobles i ciutats.

/// De Festa en Festa. L'estiu és sinònim de festa, en aquesta secció mostrarem les principals festes majors del territori, amb tot el que aquestes ens ofereixen.

/// Un estiu de Cultura. Farcida de reportatges frescos que parlaran de cinema, teatre, música en viu, exposicions i les activitats més fresques per gaudir de l'estiu i la cultura.

/// De L'hort a la boca. La gastronomia és sens dubte un dels plats forts del nostre territori. La Guia recomanarà els millors restaurants del Baix amb un ampli ventall de propostes gastronòmiques.

/// El Baix, una gran botiga. Serà un gran aparador dels productes autòctons del baix, destacant aquells negocis de comerç de proximitat amb ànima pròpia que ofereixen productes que capten l'essència de cada vila i que no podem deixar de comprar cada vegada que els visitem.

/// El Baix en família. Com més serem més riurem, aquesta secció és dedicada a aquell turisme més familiar, farcit de propostes a fer amb els més petits i envoltats dels nostres éssers estimats.

/// Un patrimoni per descobrir. El Baix té un patrimoni ric i espectacular, sovint ocult i gens valorat, aquesta secció us ajudarà a descobrir-lo.

/// Racons que enamoren. La nostra comarca té autèntiques joies patrimonials i naturals que guarden un gran encant, llocs que atrapen. Aquesta serà una secció gourmet pels que volen anar més enllà i no quedar-se en la superfície.

L'Estiu al Baix

www.bcncontentfactory.com

www.elllobregat.com

Tot el que pots fer a prop de casa

Especial Estiu al Baix
elllobregat

Fires Oci Nocturn Teatre Música en Viu Museus
Comerç Platges Cultura Activitats Esportives Llocs amb
Muntanya Patrimoni Rutes Gastronòmiques Encant

Una producció de:

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

CATALUNYA EN MINIATURA, A TORRELLES, ÉS UN DELS MILLORS ATRACTIUS PER GAUDIR DEL TERRITORI EN FAMÍLIA | ARXIU EL LLOBREGAT

/// **Un estiu d'aventura.** La nostra comarca compta amb una gran oferta d'aventura, aquesta secció estarà dedicada aquells aventurers amants de l'adrenalina que volen passar un estiu d'infart. Mostrarem les activitats més destacades indoor i outdoor.

/// **Esporstiu.** L'estiu és una estació ideal per practicar esport, la nostra comarca bull aquests mesos d'activitats esportives que podem fer amb amics i família. És una bona època per començar a posar-se en forma.

/// **Deixa't portar per la natura.** Montserrat, el Delta, El Garraf, l'Ordal, Collserola, més de 14 km de platja... sens dubte, tenim una comarca de somni, amb una diversitat paisatgística impressionant. Hi apareixeran de les rutes més destacades (amb codis QR), les platges i tot que ens ofereixen, els Parcs Naturals, el Parc Agrari... i tota l'oferta que la nostra natura ens ofereix.

El Llobregat convoca a los voluntarios de los Juegos de 1992 de la comarca y L'Hospitalet

■ BARCELONA LA HICIMOS GRANDE TAMBIÉN DESDE EL BAIX LLOBREGAT, QUE ACOGIÓ LAS SUBSEDES DE BÉISBOL (VILADECANS Y L'HOSPITALET) Y REMO EN EL CANAL OLÍMPICO DE CATALUNYA, EN CASTELLDEFELS

Barcelona celebrará el 25 de julio el 25 aniversario de la celebración de los Juegos Olímpicos de 1992. “Los mejores Juegos de la historia”, como los definía Juan Antonio Samaranch y todo el mundo asintió. Un gran evento que marcó un antes y un después para Barcelona.

El Baix Llobregat contribuyó en estos históricos Juegos con tres subse-des. El campo de Béisbol de Viladecans, El Canal Olímpico de Cataluña, en Castelldefels, y el campo de Béisbol de L'Hospitalet de Llobregat. Pero también profesionales del Baix Llobregat, de varias índoles, formaron parte del gran proyecto. En definitiva, contribuyeron a al éxito de la celebración para Barcelona. Por lo tanto, desde nuestro territorio también dibujamos ese antes y después en la historia olímpica y la de Barcelona.

Nada sería posible sin los voluntarios, trabajadores altruistas que formaron parte de la organización olímpica para que todo saliera perfecto, para que la gran organización y puesta en escena saliera sin parangón en la historia. Por eso es justo dar voz a todos los voluntarios que desde las poblaciones del Baix Llobregat

y L'Hospitalet también hicieron grandes los Juegos de Barcelona. Conocer las increíbles historias y anécdotas que transcurrieron entre bambalinas de esos Juegos, y poner nombres y rostros a quienes fueron los actores extras de una gran película, pero imprescindibles para la gran pantalla. Por eso queremos celebrar, 25 años después, la gran labor de los voluntarios del Baix Llobregat y L'Hospitalet y homenajear su trabajo.

El 11 de junio, a las 11 horas, en el Canal Olímpico de Castelldefels, uno de los lugares emblemáticos de aquel 1992, los voluntarios del Baix Llobregat y L'Hospitalet que lo deseen tendrán la posibilidad de acudir a una cita con El Llobregat. Un encuentro en el que nos proponemos conocer las anécdotas más divertidas que vivieron

durante su voluntariado. Será un encuentro con sabor a historia, en el que los voluntarios podrán traer un elemento significativo que les acompañó en su momento. Una camiseta, una gorra, un COBI de peluche, lo que guarden con más cariño y que tanto significó. El ‘atrezzo’ de una gran historia. La que hizo memorable a Barcelona y que también contribuimos desde la comarca. ///

▼ La Guia la rebran els més de 10.000 subscriptors de la newsletter setmanal d'El Llobregat, així com les entitats culturals i socials i empreses d'oci i gastronòmiques d'arreu de la comarca i L'Hospitalet. La guia es publicarà online a www.ellobregat.com el dia 7 de juliol i es mantindrà a la home fins al 30 de setembre.

Cal bona informació, per gaudir del millor a prop de casa.

La Guia de l'Estiu ens visitarà cada juliol per a convertir-se en la millor eina de consulta, útil per gaudir de l'estiu al nostre territori.

PERIODISME DE PROXIMITAT

Una publicació de distribució gratuïta online amb quasi 200 pàgines, on es parlarà de la música en viu, els millors espectacles, les festes, les opcions esportives, les millors rutes de platges, muntanya, llocs amb encant, visites d'interès familiar, rutes gastronòmiques, de marxa nocturna, rutes de tapes i copes, rutes naturalistes i comercials. Tot actualitzat i amb la més rigorosa informació pràctica.

▶ Tota la informació comprovada i ordenada en dotze seccions accessibles amb un sol clic.

GAUDEIX DE L'ESTIU A PROP DE CASA

La Guia no serà un refregit d'altres publicacions. Els nostres periodistes sortiran de la redacció i trepitjaran el terreny per poder fer les millors i més actualitzades recomanacions.

Descobreix tot el que es pot fer, segons les teves preferències i sense necessitat de sortir de la comarca.

El corto 'Los Desheredados', de la pratense Laura Ferrés, triunfa en 'Cannes'

La propuesta de Ferrés, que era la única española del festival, gana el Premio Descubrimiento Leica Cine por la Semana de la Crítica

'Los Desheredados', basado en la historia de la empresa familiar Fersprat, es el segundo cortometraje de Ferrés tras 'A perro flaco'

LAURA FERRÉS, EN CANNES (FRANCIA)

Marta Fernández Veas

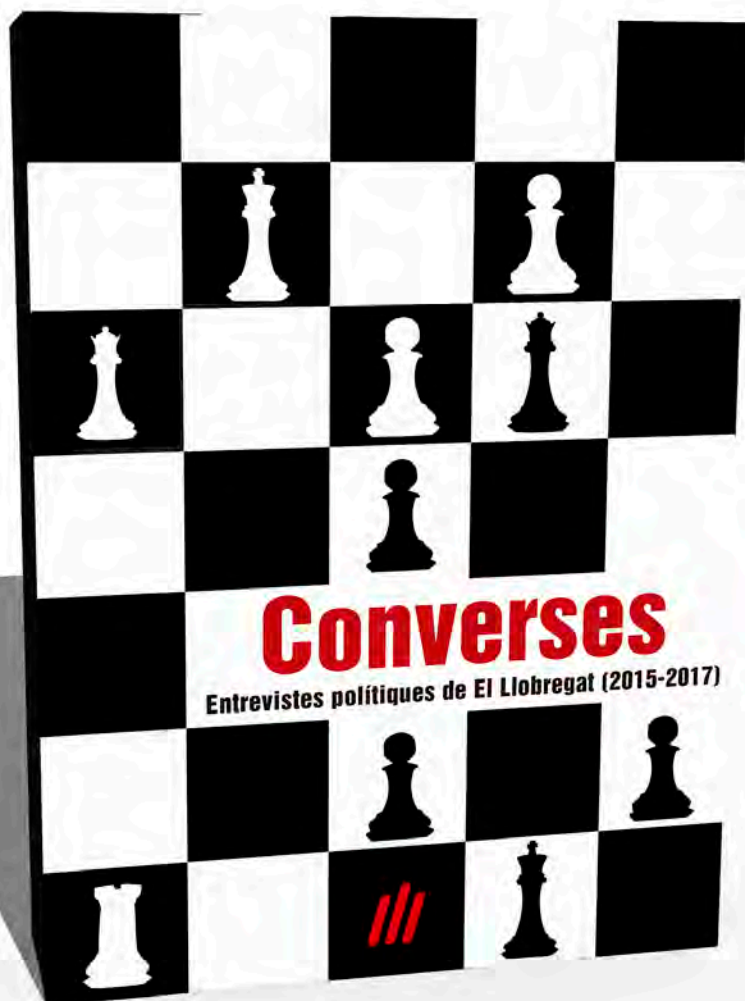
Alas puertas del sexto Festival Internacional de Cortometrajes 'Preview', que se celebra anualmente, en El Prat de Llobregat, no pueden llegar mejores noticias desde 'Cannes'. Porque la única propuesta española que había, el cortometraje 'Los Desheredados', de la pratense Laura Ferrés, ha sido galardonado con el Premio Leica Cine por la Semana de la Crítica en el marco del Festival de Cannes.

El cortometraje, que mezcla el género documental y la ficción sobre hechos reales, narra la historia familiar de la joven directora, vinculada a la conocida empresa local de autobuses Fersprat. Su padre, Pere Ferrés, en 2015, decidió cerrar la empresa familiar fundada por su bisabuelo,

tras la escasez de ingresos. La situación obliga al protagonista a realizar despedidas de soltero, donde los clientes acaban, en ocasiones, hasta destrozando el vehículo, denigrando la dignidad de la empresa familiar.

En el momento en que Pere Ferrés cierra la empresa, su hija, la directora Laura Ferrés decide grabar el retrato, con el soporte de Prat film office, oficina municipal que ha llevado a la ciudad baixllobregatense a estar en el pódium de los municipios que más rodajes realizan en Cataluña. El premio, que reconoce el talento de nuevos directores jóvenes, pone en valor el corto español, por segundo año consecutivo, tras la Palma de Oro de Juanjo Giménez por 'Timecode', que más tarde se haría con el Goya y con una nominación a los Oscar.

Por su parte, se trata del segundo cortometraje de Ferrés, que ya había dirigido 'A perro flaco'.

e///obregat

PRESENTA

Converses

Entrevistes polítiques de El Llobregat (2015-2017)

Carles Puigdemont, Oriol Junqueras, Joan Saura, José Montilla, Joan Tardà, Celestino Corbacho, Miguel Ángel Escobar, Pere Macias, Josep Pérez Moya, José Zaragoza, Manuel Reyes, Antònia Castellana, África Lorente, Amador Rosas, Frederic Prieto, Xavier Sitjà, Juan Ignacio Pujana, Antoni Pérez, entre molts altres.

Figures polítiques d'abans i d'ara que, més enllà del partit que representen, tenen una cosa en comú: **han estat entrevistades per El Llobregat en els darrers dos anys.**

30 entrevistes i més de 200 pàgines de converses

Ja disponible a **Amazon**
Format Kindle o imprès

Cafè Filosòfic d'Esplugues

Jaume Grau
ESCRIPTOR

Sàtiro: Filosofia i nens. És possible filosofar amb altres llenguatges?

Si Sòcrates hagués nascut al Brasil es diria Angélica Sàtiro. En el meu panteó particular tinc una fotografia de Vinicius de Moraes i George Moustaki a la platja de Copacabana; son per a mi els símbols de la nostra cultura, que va adquirir la màxima expressió a Grècia, rejevenida amb la saba del nou món, a través de la més sublim de les arts, la música, la que aconsegueix la més perfecta imbricació amb l'ànima humana -Schopenhauer dixit-. Angélica es l'encarnació de la maièutica socràtica; la paideia amb la passió juvenívola i cosmopolita del nostre segle XXI transatlàntic; és la nostra cultura nascuda entre Atenes i Jerusalem, amb la frescor d'una caipirinha, el sabor de la feijoada i la cadència i calidesa de la bossa-nova.

Tot això, mesclat amb unes gotes de coneixement tròfic, a càrrec del mestre català Ramon Turró, ha fet d'aquesta sessió del Cafè filosòfic d'Esplugues, una de les més nutritives i profitoses; un festí filosòfic i la manera més plaent d'adquirir coneixement.

Angélica Sàtiro és directora del Proyecto Noria i col·laboradora del Grup IREF i ens ha explicat què és "El Jardín de Juanita", un "espai ambiental ètic i estètic per a ser realitzat amb els nens"; un espai creatiu per investigar el seu entorn, tot aplicant l'estètica per a millorar l'ètica ambiental. Hi ha pensament filosòfic quan els nenes s'interroguen i investiguen el seu entorn; quin tipus de plantes són bones; quan dissenyen el jardí, amb animals o no;

ANGÉLICA SÀTIRO, A L'ESQUERRA DE LA IMATGE, HA ESTAT LA PROTAGONISTA DEL DARRER CAFÈ FILOSÒFIC D'ESPLUGUES | JOANA RODRÍGUEZ

quan interactuen; quan es pregunten què és un jardí i per a què serveix? L'Angélica proposa la filosofia des del punt de vista dels nens, que a vegades no tenen paraules per expressar totes les idees, i ens planteja si és possible filosofar amb altres llenguatges, com per exemple des d'un cós en moviment. I tot això també ens interpel·la a nosaltres com a adults, si aconseguim participar en el joc i veure el món amb la mirada virginal i sense prejudicis

ni apriorismes; si aconseguim modelar-nos com a escultures -Onfray-; si podem concebre la nostra pròpia vida com una obra d'art -on valgui la pena aturar el temps i viure l'etern retorn, a la manera nietzscheana-.

Crear un jardí, treballar en un jardí, és prendre contacte físicament amb la natura, sentir-la amb les nostres mans, amb els nostres peus, integrar-nos en ella i ser conscients de qui som i del respecte que li devem al nostre entorn; allunyar-nos de la actitud depredadora que caracteritza la nostra relació amb ella dins de la moderna civilització basada en l'acumulació i en l'acceleració.

Els nens han de ser actius en la seva pròpia educació i adquisició de coneixements, de forma creativa, autònoma i participativa. Hem de superar la tradició escolàstica de transmetre coneixements i valors per part de les autoritats; ensenyar, no només els grans conceptes abstractes, sinó a expressar amb tots els sentits les emocions, i molt especialment aprendre a escoltar, no només les paraules -que ja és de per si important- sinó la remor de la vida que palpita més enllà de la nostra pell, a través de tots els sentits. Què es pregunten els nens; les grans preguntes que planteja la filosofia, les fan també els nens? Dóna resposta la filosofia a aquestes grans preguntes, o es limita a interrogar-nos i desenvolupar el sentit crític per que nosaltres mateixos les responguem, si es que tenen resposta? ///

NITS D'ESTIU

ENTRE PALMERES

CASTELDEFELS 2017

Divendres
i dissabtes
a les 22:00 hs

Juliol i agost

**Ajuntament
de Castelldefels**

Final agridulce de la Segunda División B de fútbol

El CE Hospitalet desciende, junto al AE Prat, a 3ª División tras seis temporadas sin bajar

El Cornellà y el CF Gavà, recién ascendido, mantienen la categoría un año más

Redacción

Tenían una oportunidad en la última jornada, como mínimo, de luchar

por la plaza de play-off de descenso. Sin embargo, lo que empezó con la alegría de un gol que abría la luz de la esperanza acabó en una pesadilla para olvidar

junto a la temporada. El CE L'Hospitalet ha confirmado su descenso a la Tercera División tras perder 3-1 contra el Valencia-Mestalla seis años consecutivos des-

pués de permanecer en la categoría.

De nada sirvió, como decimos, el primer gol de Dani Fernández que, en el minuto 2 de partido, cul-

minaba una gran jugada en conjunto. La expulsión de Lucas Porcar, tras ver la segunda amarilla por mano, dio la vuelta al dominio de los de Martín Cifuentes, que con una menos, se vieron superados en el Antonio Puchades. Más cuando el empate llegó en el minuto 44 de la primera parte. Ya en la segunda, y con todo en contra, una genialidad de Grego, primero, y otro tanto de Valderama, ambos en los últimos diez minutos de partido, confirmaron el descenso del CELH, que acabó con nueve tras la expulsión de Fernández.

No será el único equipo que baje del territorio Llobregat. Antes que el club hospitalense, el AE Prat había perdido todas las opciones de luchar por la permanencia y, finalmente, han quedado penúltimos de la liga. Pierden, pues, la categoría lograda el año pasado en un nuevo ascenso del club a la Segunda B, categoría que, de momento, no

logra consolidar.

Por su parte, la sorpresa de la temporada queda en el CF Gavà que sí que logra permanecer, y de largo, en la categoría tras acabar en décima posición. Mitad de tabla que sabe a gloria tras ser el primer año del club en la categoría. Con ellos, la UE Cornellà pone punto y final a la temporada con un noveno puesto que sabe, en su caso, a poco, ya que lucha por estar en las primeras categorías. De hecho, el Cornellà aspira a luchar por la promoción a Segunda y prueba de ello es el cambio organizativo que vive el club, que pasará a ser una sociedad anónima deportiva la próxima temporada.

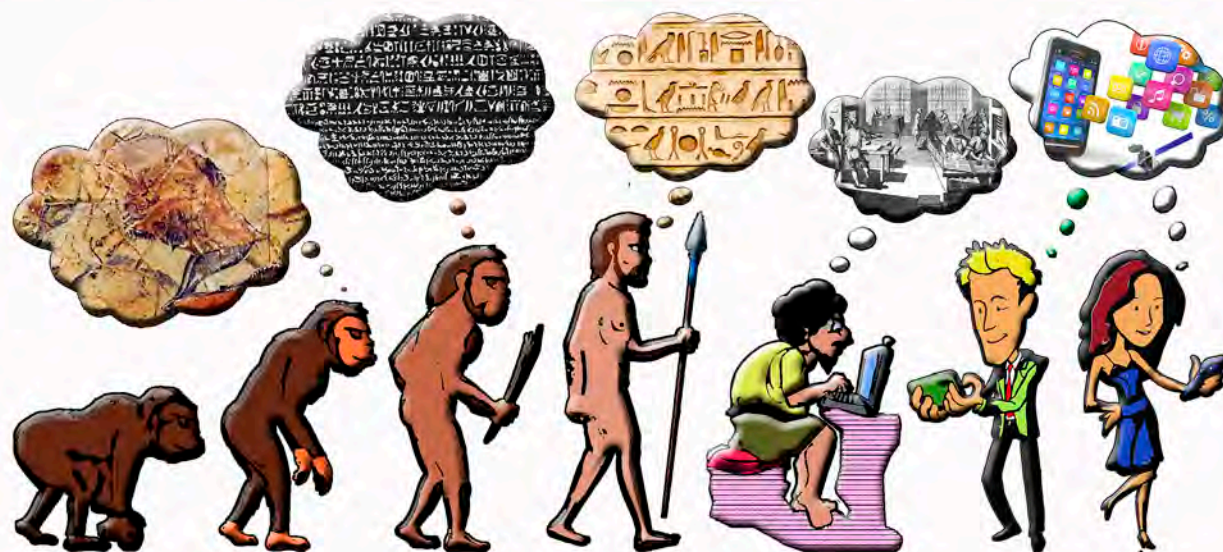
En tercera, el CELH y el AE Prat no estarán solos, sino que coincidirán con el Castelldefels, que ha logrado la permanencia, pero, también, con el Santboià, que regresa a la Tercera División tras proclamarse campeones de Primera Catalana. **///**

LOS JUGADORES DEL CE L'HOSPITALET TRAS LA DERROTA EN VALENCIA | CELH

Tu empresa, tus productos y servicios tienen un relato

Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

Evolucionamos contando historias

Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

CONTENT FACTORY

WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM

Enjoynalism!

✉ coordinacion@bcncontentfactory.com ☎ 670.794.703

Imágenes inéditas

45 años del cambio de ciclo del 'Hospi'

El CELH fue campeón de la temporada 71-72, poniendo fin a la mala racha que arrastraba

Redacción

La presente temporada del 60º aniversario del CE L'Hospitalet no se recordará, precisamente, entre las mejores tras el consumado descenso de categoría. Sí que sigue presente, seguro, para muchos de los mayores seguidores del club, aquella temporada del 71-72 que, con Emilio Huguet de presidente y Josep Monfort de entrenador (campeón, también, con el Europa, el Santboià, el Horta, el Amposta y autor de excelentes temporadas con el Martinenc) puso el punto y final a la etapa negra del club, que pasó, en pocos años, de la Segunda División a Regional.

El Llobregat ha tenido acceso a alguna de aquellas imágenes inéditas del primer equipo del club, precisamente, en el 45º aniversario de aquella temporada que, esperamos, sirva de empuje para la próxima temporada del CE L'Hospitalet.

En concreto, el día grande fue el 28 de mayo de 1972, día que, con un estadio a tope y un ambiente indescriptible, ser firmó el ascenso a preferente tras un 4-3 ante el Vilanova. Temporada de jugadores como Alberich, Rodri, Langa, Navarro, Matamala, Beguería, Serrate, Torruella, Suso, Casorrán, Vila, Jaume Langa o el interior Faces que, entre todos, lograron goleadas como la del Seat por 11 a 2, Juneda (8-0), Prat (7-3) o la del Molle-rusa y Uildecona por 6-0. Imágenes para el recuerdo que ayudarán a olvidar la presente campaña.

/// José Monfort, dirigiendo desde el banquillo al Hospitalet el 19 de agosto de 1972 durante el partido disputado ante el Espanyol correspondiente al V Trofeo Ciutat de Hospitalet en el que también tomaron parte el Sant Andreu y el Salgotarjan húngaro participante en la UEFA. Los españolistas, asiduos a una cita de pretemporada que generaba mucha expectación y atraía a numerosísimo público, se impusieron en la final por 3 a 2 en la prórroga al cuadro centroeuropeo.

/// Tras una extraordinaria temporada 1971-72, el Centre d'Esports Hospitalet presidido por Josep Huguet y entrenado por Josep Monfort (carismático Míster que también llevó al título a Europa, Horta, Santboià, Amposta y triunfó en el Martinenc) se proclamó campeón retornando a Preferente por la puerta grande revirtiendo una dinámica muy negativa.

/// Un equipo histórico con mayúsculas del Centre d'Esports Hospitalet, campeón en la temporada 1971-72. En la imagen del 28 de mayo de 1972 antes de vencer al Vilanova por 4 a 3 en la última jornada ya matemáticamente coronados como primeros, José Monfort, Rodri, Alberich, Matamala, Navarro, Serrate, Beguería y el guardameta Lin de pie. Agachados, Monfort Junior (Francesc Xavier) con nueve años al lado de Torruella, Suso, Casorrán, José Luis y Sánchez.

Manuel Reyes

DIPUTADO PROVINCIAL DEL PARTIDO POPULAR

Condenado el Ayuntamiento de Castelldefels a pagar 5 millones a sus trabajadores

Hace apenas unos meses fuimos conocedores de una sentencia del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña que da la razón a los trabajadores del consistorio municipal quienes denunciaron al Ayuntamiento por no abonarles el 1% durante los años 2007, 2008 y 2009, tal y como estipulaba el acuerdo del Gobierno Central (entonces en manos del presidente Rodríguez Zapatero) y de las principales organizaciones sindicales del país.

Los mismos que durante esos años negaron a los trabajadores parte del sueldo que les correspondía, son los que lideran el actual gobierno de Castelldefels, donde dentro de unos días se cambiará de alcaldesa. La ciudad pasará de las manos de los comunistas a los socialistas, claro está, con el apoyo de otras formaciones políticas, especialmente los partidos secesionistas que pusieron como condición para apoyar el pacto de gobierno, que Castelldefels se integre como ciudad a favor de la independencia. Si los llamados partidos de izquierdas son los paladines de negar derechos a sus propios trabajadores, ¿qué harán por aquellos que no lo son o que únicamente son vecinos de la ciudad?

Tras dos años de legislatura, la ciudad se encuentra en estado de parálisis institucional. Diez partidos al mando donde se reparten el poder sin un claro rumbo ni hilo conductor. Descoordinación, improvisación, falta de liderazgo, son elementos comunes lamentablemente del actual gobierno, que no sólo no hizo bien su trabajo en el pasado, sino que ahora sigue empeinado en negar derechos o solucionar los problemas reales que tienen los vecinos de Castelldefels.

Pero los problemas en el Ayuntamiento de Castelldefels van en aumento. En los dos últimos años han proliferado diferentes casos de lipoatrofía en las dependencias municipales y en la comisaría de policía local que han afectado ya a más de una decena de trabajadoras. Por ahora, las medidas tomadas para combatir esta enfermedad laboral no han sido suficientes, y la preocupación sigue creciendo. Además, cada día son más los vecinos que reclaman que el gobierno municipal se centre, que se deje de peleas internas por el poder, y que abandone su hoja de ruta separatista. Qué se preocupe por sus trabajadores y por sus vecinos. Me sumo a esa reclamación silenciosa porque nuestra ciudad se merece mucho más. ///

Els Jocs Esportius Escolars de Catalunya reforcen la funció educativa

Gerard Figueras i Jaume Domingo es mostren satisfets amb la integració del sistema de valors i el tutor de joc en la competició

Més de 180.000 esportistes en edat escolar han participat, aquest curs, en les proves; dels quals 25.000 hauran jugat les finals territorials

Redacció

El secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, i el president dels Consells Esportius de Catalunya (UCEC), Jaume Domingo, es van reunir recentment per fer balanç dels Jocs Esportius Escolars de Catalunya (JEEC) i per valorar les fases territorials i nacionals del present curs 2016-17.

Durant aquest curs, més de 180.000 nens i nenes han participat als Jocs, dels quals 25.000 hauran jugat les finals territorials. En les properes setmanes, tindran lloc més de 100 finals nacionals, que se celebraran per tot el territori i en què participaran 8.000 infants.

Aquesta temporada els Jocs Esportius Escolars de Catalunya han integrat plenament dos elements importants. D'una banda, la incorporació dels valors i el joc net en els resultats de les competicions i, de l'altra, la consolidació de la figura dels/les tutors/es de joc.

En aquest sentit, tant el secretari general de l'Esport com el president dels Consells Esportius valoren molt positivament els canvis que s'han implantat en la present temporada esportiva dels Jocs. Tots dos defineixen l'esport en edat escolar a Catalunya com "un model esportiu que educa i que va més enllà de la simple competició, ja que ajuda a fer bones persones i bons ciutadans i ciutadanes a través de la pràctica esportiva".

Els valors puntuen

Tots els Consells Esportius de Catalunya han incorporat el sistema de valors en el resultat de les competicions esportives. El sistema valora el comportament dels entrenadors, esportistes i públic, que també puntua en la competició. Aquest sistema, que també s'aplica a les fases territorials

GERARD FIGUERAS I JAUME DOMINGO VAN AVALUAR ELS CANVIS INTRODUÏTS EN ELS JEEC | JORDI ESTRUCH

i nacionals dels Jocs, s'ha incorporat de dues maneres diferents segons el consell esportiu organitzador: integrant els resultats de valors als resultats de la competició en una sola classificació o bé fent dues classificacions paral·leles.

D'altra banda, els Consells Esportius ja no disposen d'àrbitres, sinó que tenen tutors/es de joc. La seva feina va més enllà que la d'un àrbitre tradicional. Els/les tutors/

es, a més d'aplicar el reglament, procuren que els nens i les nenes el coneguin, i també són els encarregats de premiar els esportistes mitjançant la targeta verda si tenen un comportament esportiu positiu de valors a la pista. A més, els/les tutors/es de joc elaboren l'acta de valors on es reflecteix el comportament del públic, els entrenadors i els esportistes. **///**

El Canal Olímpic de Catalunya, a l'abast de tothom

El secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, en nom d'Equacat, i l'alcalde de Castelldefels, Candela López, van signar un conveni de col·laboració per facilitar l'accés al Canal Olímpic de Catalunya, situat en aquesta localitat del Baix Llobregat, als habitants del municipi i potenciar així l'activitat esportiva i l'organització d'esdeveniments a l'equipament.

L'acord estableix que tindran l'accés gratuït a les instal·lacions exteriors del Canal –no als serveis– les persones que acreditin al DNI com a domicili una adreça de Castelldefels. D'aquesta manera, els dues parts pretenen

fer del complex un equipament obert i proper a les entitats esportives i la ciutadania del municipi; potenciar-lo com una instal·lació vinculada al turisme esportiu i convertir-lo en un referent esportiu d'alt rendiment de diverses disciplines esportives.

En paral·lel, la Secretaria General de l'Esport i l'Ajuntament de Castelldefels elaboraran un pla estratègic dels futurs usos del Canal Olímpic de Catalunya. Durant l'acte de signatura, Gerard Figueras i Candela López van estar acompanyats del director del Canal, Arseni de Palma, i del regidor d'Esports de la població, Nico Cerpa.

GERARD FIGUERAS I CANDELA LÓPEZ, SIGNANT EL CONVENI DE COL·LABORACIÓ | AJUNTAMENT DE CASTELLDEFELS

“YULL
UNA FAMÍLIA
D'ACOLLIDA
QUE ES DEIXI
MARCAR
GOLS”

Nayara, 6 anys

TU POTS SER LA FAMÍLIA
QUE ESTÀ ESPERANT

Aquesta és la família que espera trobar la **Nayara**, un dels **100 infants** d'entre 0 i 6 anys que ara mateix necessiten ser acollits a Catalunya.

ENTRE TOTS, FEM GRAN L'ACOLLIMENT

Informa-te'n a acolliment.gencat.cat

**Generalitat
de Catalunya**

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Nací en el hospitalense barrio de Santa Eulalia y uno de los recuerdos de mi infancia que mantengo más vivo es la primera vez que me escapé, con casi 4 años de edad, para jugar a poner piedras en las vías del Carrilet. El susto que se llevó mi abuela fue de órdago, pues estaba a mi cargo mientras mis pa-

dres trabajaban en la Sangonera, la fábrica de Godó i Trias. Ese edificio fabril, de decoración modernista y presidido por una gigantesca chimenea, es el último vestigio de aquella L'Hospitalet textil del siglo pasado que se mantiene en pie en la cosmopolita plaza Europa. Ahora lo ocuparán los chinos.

Tarradellas y China: regreso al futuro

Tras el frustrado intento de convertir las naves de la fábrica Godó i Trias en un mercado gastronómico de la mano de Ferran Adrià, la alcaldesa de L'Hospitalet, Núria Marín, ha entregado ese espacio al Centro Europeo de Medicina Tradicional China (TCM-EU), completando el parque biomédico que potencia en la Granvía, un proyecto que trasciende el ámbito local y que, como se puede ver, también abarcará la milenaria tradición oriental junto a la moderna medicina occidental.

La fábrica Godó i Trias donde mi madre era tejedora, se levantó en la confluencia de la calle Aprestadora con Granvía en 1903. Las instalaciones, ahora vacías, acogerán un centro de salud y bienestar de medicina tradicional china e incluirá un restaurante especializado en cocina saludable. Formación, investigación, cultura y gastronomía de una China que no emerge, sino reemerge, puesto que el mundo está regresando al 1750, cuando Asia representaba el 50% de la riqueza mundial, mientras la zona occidental, con EE.UU. y la Unión Europea a la cabeza, sólo alcanzaba el 30%.

Algo parecido volverá a ocurrir en 2040, cuando el PIB de las siete mayores economías emergentes del mundo (China, Brasil, India, Indonesia, Méjico, Rusia y Turquía) duplicará la riqueza de los países del G-7: Estados Unidos, Alemania, Canadá, Francia, Italia, Japón y Reino Unido. En cuanto a España, lamentablemente perderemos peso en el concierto económico internacional y, en 2050 bajaremos diez puestos, al pasar de la actual posición 16 a la 26 en el ranking mundial.

Puente de la aldea global

En ese escenario de aldea global, los europeos pintaremos poco. Y menos aún los catalanes, que tenemos una tasa de natalidad de 1,34 hijos, muy lejos de la de reposición, situada en 2,1 que permite la sustitución de los padres. Por eso creo que el Centro Europeo de Medicina Tradicional China que se establecerá en L'Hospitalet trasciende la apuesta biomédica para convertirse en una cabeza de puente de la primera potencia mundial. Porque el liderato chino se agigantará en los próximos años al mismo ritmo que crecerá su población y economía.

Me alegro de que L'Hospitalet lleve un par de años aprovechando las oportunidades que Barcelona rechaza. Algo parecido ocurría a finales del siglo XIX y principios del XX, cuando se instalaron aquí las fábricas textiles. La historia de esta ciudad siempre ha sido la del pariente pobre de Barcelona. Ya en 1920 se segregaron de su término municipal nada menos que 900 hectáreas para destinarlas a zona franca y reforzar el comercio portuario. En 1932, Barcelona volvió a segregar 50 hectáreas de la parte norte de L'Hospitalet para la prolongación de la Diagonal. A cambio, solo se aseguró el servicio de bomberos.

Una delegación del ayuntamiento republicano de L'Hospitalet se presentó aquel año

NÚRIA MARIN, EN SU VIAJE INSTITUCIONAL A CHINA, PARA FIRMAR EL ACUERDO PARA ALBERGAR EL CENTRO EUROPEO DE MEDICINA TRADICIONAL CHINA EN L'HOSPITALET

ante la comisión de encuesta que preparaba el estudio de la división comarcal de Cataluña para comunicar que no querían ser agregados a Barcelona, como había ocurrido antes con el municipio de Sants, por ejemplo. La preocupación de los ediles era comprensible: el fenómeno metropolitano ya era un hecho irreversible que le costó a L'Hospitalet perder 950 hectáreas y ganar un considerable desequilibrio demográfico.

Tiempo siempre presente

La nueva teoría del tiempo, desarrollada por Bradford Skow, un profesor de filosofía del Instituto de Tecnología de Massachusetts (EEUU), sugiere que el tiempo no avanza, sino más bien, todo el tiempo es siempre presente. Para Skow, los eventos no se quedan en el pasado y desaparecen para siempre, sino que existen en diferentes partes del espacio-tiempo. L'Hospitalet vuelve a jugar un papel metropolitano relevante con su apuesta por la medicina tradicional china y el proyecto urbanístico de ampliación de Granvía, su último territorio virgen. También a nuestra comarca le aguarda un rol decisivo en el futuro inmediato de Cataluña. Como lo hizo el 15 de junio de 1977, cuando los españoles votamos en las primeras elecciones libres tras la dictadura. Ese día se precipitaron los acontecimientos que sentaron las bases de la Transición con el restablecimiento de la Generalitat y las negociaciones para el retorno del president en el exilio, Josep Tarradellas.

El 15 de junio de hace 40 años era miércoles. Se eligió un día laborable, con permiso retribuido de cuatro horas, para asegurar una alta participación. Todavía resonaba la canción "Habla, pueblo, habla" de Mocedades, la banda sonora del referéndum que medio año antes enterró las Cortes franquistas y dio alas a la reforma frente a los partidarios de la ruptura. A diferencia de la mayoría de

España, en Cataluña venció la izquierda. La primera fuerza, a gran distancia en número de votos, fue el PSC-PSOE (15 escaños) y el segundo partido más votado fue el comunista PSUC (8), que junto a los socialistas acapararon el 47% de los votos. Un triunfo de la izquierda que aceleró el restablecimiento de la Generalitat.

Además de la exposición sobre la figura del president Tarradellas que este mes inaugura la Diputación de Barcelona, Cervelló ha organizado para el próximo 10 de junio un acto en memoria de su hijo más ilustre, coincidiendo con el 29 aniversario de su muerte. Un hermanamiento de Cervelló con Saint Martin-le-Beau (Francia), donde Tarradellas vivió en el exilio de forma espartana, se celebrará el 20 de junio. Y ya en octubre, la villa natal de Tarradellas celebrará diversos actos para conmemorar el aniversario del retorno del president de la Generalitat. Unas celebraciones que culminarán el 23 de octubre con la clausura del 40 aniversario del restablecimiento del autogobierno. Entonces, triunfó la vía reformista, posibilista y pragmática de Tarradellas. ¿Dónde estamos ahora? Necesitados de su legado. //

Valero & Vila

Seria imperdonable que jo, que tinc el privilegi d'abocar-me mensualment a aquestes pàgines amigues, no aprofités l'oportunitat de donar les gràcies a tots els lectors i amics que, amb el seu vot anònim i desinteressat, van concedir-me, a través de El Llobregat, el

premi Aigües Cristal·lines que pretén destacar una trajectòria de transparència en l'ofici d'informador. Quan em va tocar agrair el premi sobre l'escenari d'El Prat el passat 5 de maig, ja vaig prometre explicar-me en aquest espai i hi estava obligat.

Jesús Vila
periodista y escritor

Espècies incòmodes

El primer que haig de dir —ja ho vaig explicar també a l'entrevista a la televisió del Baix— és que és la primera vegada que m'atorguen un premi per no fer res en concret. He rebut alguns, molt pocs, per coses escrites, de manera que en aquells casos premiaven l'encert, l'enginy, l'oportunitat dels textos... En aquest cas és una mena de premi a la trajectòria, cosa que necessàriament implica dues coses: la primera, que ja tens una trajectòria, o sigui que ja t'estàs fent massa grandet i la segona que tens una trajectòria que uns quants han tingut la deferència de valorar. Com vaig explicar el dia del premi, sense el primer que va pensar amb mi, no hi hagués hagut premi. Per tant, gràcies a qui va pensar amb mi —ell sap com li ho agraeixo— i gràcies a qui va considerar que la trajectòria podia ser susceptible de ser reconeguda.

Un viacrucis

Si estic agrair pel premi és sobretot perquè l'he rebut gràcies a un doble reconeixement que per un periodista ho és tot: els col·legues i els lectors. Hi ha molts premis de premsa que atorguen les empreses o les autoritats. Jo no n'he rebut mai cap d'aquests premis i em temo que mai no en rebre, i si per aquelles casualitats del destí en rebés algun, aconseguirien que em preguntés que carai m'està passant que em reconeixen els que han estat objecte d'una atenció professional que més aviat molesta. (O què de magnífic li estaria passant al país que les coses que haurien de ser normals, finalment acabaven sent normals).

Exercir aquesta professió nostra amb criteri, no deixa indiferent ningú. Durant anys i anys, jo diria que des de ben entrats els anys vuitanta i fins gairebé l'inici de la segona dècada d'aquest segle, l'ofici de periodista exercit amb llibertat ha estat un viacrucis que només coneixen a fons els que ho han viscut amb passió. Ara sembla que l'ofici de periodista torna a tenir sentit, després de dècades d'ostracisme d'un ofici que ha de ser entès com a microscopi sobre els poders perquè sigui eficaç, reconeixible i útil socialment. A qui pot estranyar, doncs, la crisi dels grans mitjans de comunicació de la premsa escrita, quan s'han passat dècades justificant acríticament el poder enlloc de vigilar-lo d'aprop i comprometre'l quan s'oblidava de les seves funcions representatives i de la gestió honesta dels afers públics?

Alguns, que ens vàrem atrevir a posar el dit a la nafra quan l'habitual era tot el contrari, vam haver de patir desconsideracions i en molts casos humiliacions de difícil digestió, per l'únic "delicte" de dir les coses pel seu nom. D'això, amb el temps, es van oblidar els que ens posaven a parir per dir que hi havia coses que potser caldria fer-les d'una altra manera. Quan en algun cas els hi hem recordat després, han deixat de saludar-nos. Un mal estil que, malauradament, no és cosa del passat. Tinc dues anècdotes ben curioses al respecte —i ben actuals—, que no tenen més importància que la de mostrar com d'arrelada està en el poder la sensació que opinar diferent del que ells defensen, i dir-ho en veu alta —amb la mateixa veu alta que ells no es cansen de fer servir arreu, fins i tot en els mitjans públics que consideren propis però que es paguen amb els diners de tots— resulta intolerable. No han entès, —a força d'arruïnar-la en la pràctica— que la llibertat d'expressió és consubstancial a la

democràcia i que es l'únic i exclusiu recurs que tenim els periodistes.

Vaig amb les anècdotes. A principis de març es va fer la presentació del meu llibre Capdevila i nosaltres a l'Harmonia de l'Hospitalet. Estava anunciada la presència de l'alcaldeessa perquè a la taula, a banda de l'autor, havia d'estar l'ex-alcalde Capdevila, i se suposava que un mínim deure de cortesia obligava a la seva presència i paraules. El mateix dia al matí, un diari de Barcelona es va fer ressò de l'acte i va explicar entre línies que l'autor, que necessàriament participaria en la presentació, tenia fama de parlar clar. En va haver prou. Pocs minuts abans de l'acte, l'alcaldeessa va excusar-se i va enviar en substitució seva el regidor d'Educació Jaume Graells, i pel que jo sé, encara és hora que l'alcaldeessa justifiqui la seva absència amb qui s'havia compromès, l'ex-alcalde Capdevila. Com era normal, jo vaig explicar en la presentació —entre moltes altres coses— el contrast que observava entre el que Capdevila havia fet bé en el seu moment —en la meua opinió—, i el que els successius consistoris socialistes havien fet malament després, especialment en la qüestió urbanística. Amb dades, vaig explicar el grau de saturació demogràfica de la ciutat al que havien contribuït intensament i alguns dels presents m'han dit posteriorment la manifesta incomoditat del regidor Graells al llarg de tot l'acte.

ni el salut

Quan va acabar, enmig del rebombori, no vaig tenir oportunitat de parlar amb ell, però me'l vaig trobar en un sopar de l'entitat Tres quarts per cinc quarts molt pocs dies després, va saludar un ex regidor socialista que era assegut al meu costat i amb el qual jo estava parlant aleshores, i a mi ni em va veure. Unes setmanes més tard ens vam creuar pel carrer, i va fer veure que no em coneixia. També l'alcaldeessa va fer el mateix. En l'estand de les biblioteques el dia de Sant Jordi érem asseguts el meu amic Ferran Soriano i un altre autor, en el moment que ella es passejava per la Rambla. Va saludar tothom que era a l'estand, però no a mi. Repartim les culpes: jo tampoc vaig saludar-los en cap cas.

Ni el salut

Som espècies incòmodes els periodistes. Els que tenen poder de fa anys i se les han vist de tots colors, intenten no mostrar animadversió manifesta contra els professionals, encara que els odiïn, perquè en algun moment l'exteriorització del menyspreu se'ls pot tornar en contra. Els novells i els que han estat acostumats a una premsa submissa, toleren malament que els posin tensos en un acte públic. Per això estic tan agrair als col·legues i als lectors, perquè el premi que jo he rebut és un premi que han rebut al mateix temps que jo, tots aquells periodistes que s'han sentit ferits, humiliats i vençuts per la classe política en algun moment de la seva vida professional, per una classe política que no tolera que els que pensin diferent ho expressin amb llibertat i respecte quan tenen oportunitat i sense demagògies. I aquests periodistes, ens importi molt o poc el menyspreu, som legió. D'altra banda, aquest és un premi contra el pèssim estil dels que ens voldrien dòcils. Haurien d'entendre que el primer que aprenen els periodistes és que la docilitat ens fa inútils i que un periodista inútil no és un periodista: moltes vegades —no sempre— és un lacai ferit. Que no s'enganyin, però: tothom ha de menjar, però el periodista de veritat no oblidia... //

JESÚS VILA (ESQUERRA) REP EL PREMI DE MANS DEL DIRECTOR DE MÀRQUETING DE LA VANGUARDIA, JUAN CARLOS RUEDAS | SERGI RAMOS / EL LLOBREGAT

mostrar animadversió manifesta contra els professionals, encara que els odiïn, perquè en algun moment l'exteriorització del menyspreu se'ls pot tornar en contra. Els novells i els que han estat acostumats a una premsa submissa, toleren malament que els posin tensos en un acte públic. Per això estic tan agrair als col·legues i als lectors, perquè el premi que jo he rebut és un premi que han rebut al mateix temps que jo, tots aquells periodistes que s'han sentit ferits, humiliats i vençuts per la classe política en algun moment de la seva vida professional, per una classe política que no tolera que els que pensin diferent ho expressin amb llibertat i respecte quan tenen oportunitat i sense demagògies. I aquests periodistes, ens importi molt o poc el menyspreu, som legió. D'altra banda, aquest és un premi contra el pèssim estil dels que ens voldrien dòcils. Haurien d'entendre que el primer que aprenen els periodistes és que la docilitat ens fa inútils i que un periodista inútil no és un periodista: moltes vegades —no sempre— és un lacai ferit. Que no s'enganyin, però: tothom ha de menjar, però el periodista de veritat no oblidia... //

*Ens traslladem
i ens emportem el millor d'aquests anys*

NOU MAKRO
ZONA FRANCA

A NOMÉS 1 KM
INAUGUREM EL 6 DE JUNY

makro